

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Bakalářská práce

2020

Diana Kahleová

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Eugenické hnutí v USA: soudní případ Buck v. Bell

Bakalářská práce

Autor práce: Diana Kahleová

Studijní program: Mezinárodní teritoriální studia

Vedoucí práce: Mgr. Anna Lukešová

Rok obhajoby: 2020

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 15. května 2020

Diana Kahleová

Bibliografický záznam

KAHLEOVÁ, Diana. *Eugenické hnutí v USA: soudní případ Bell v. Buck*. Praha, 2020. 48 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Anna Lukešová

Rozsah práce: 78 889

Anotace

Bakalářská práce se zabývá eugenikou ve Spojených státech amerických. Zasazuje téma do historického kontextu a popisuje vývoj tamějšího eugenického hnutí. Dále uvádí, proti komu bylo hnutí namířeno, a metody, kterými se mělo stanoveného cíle – tedy udržování co nejkvalitnější lidské rasy – dosáhnout. Cílem hlavní části práce je přiblížit soudní případ Buck v. Bell Nejvyššího soudu Spojených států amerických, který rozhodl o nedobrovolné sterilizaci dvacetileté Carrie Buck a zjistit, jaký měl případ vliv na americké a celosvětové eugenické hnutí. Jako doklad významnosti eugeniky USA i samotného soudního případu Buck v. Bell je v závěru práce vyličená inspirace americkou eugenikou mj. nacistickým Německem.

Annotation

The bachelor thesis deals with eugenics in the United States of America. It contextualizes the topic in historical events and describes the evolution of the eugenic movement. The paper also states against whom was the movement oriented and what methods were eugenists using to accomplish their goal – keeping human stock on as high level as possible. The aim of the main part of the bachelor thesis is to find out, why is the Supreme Court of the USA opinion supporting a coerced sterilization of 20-year-old Carrie Buck in the lawsuit Buck v. Bell so important. The paper also describes what impact the lawsuit had on the worldwide eugenic movement. As an evidence of the importance of the American eugenic movement and even the case Buck v. Bell itself, the final part of the paper points out the inspiration of the USA eugenics abroad, particularly in Nazi Germany.

Klíčová slova

Buck v. Bell, Carrie Buck, eugenika, eugenické hnutí, nedobrovolné sterilizace, Spojené státy americké

Keywords

Buck v. Bell, Carrie Buck, Eugenics, Eugenic movement, involuntary sterilization, United States of America

Title

Eugenic movement in the USA: judicial case Buck v. Bell

Poděkování

Ráda bych poděkovala své vedoucí bakalářské práce Mgr. Anně Lukešové za cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích.

Obsah

ÚVOD	2
1 EUGENIKA	3
1.1 TEORETICKÝ VÝCHODISKA	3
1.2 METODOLOGIE	6
1.3 PŘEHLED AKADEMICKÉ DEBATY	7
2 EUGENICKÉ Hnutí VE SPOJENÝCH STÁTECH AMERICKÝCH	10
2.1 HISTORICKÝ VÝVOJ EUGENICKÉHO Hnutí V USA.....	10
2.2 KDO BYL ÚDAJNOU HROZBOU PRO SPOLEČNOST.....	14
2.3 METODY EUGENICKÉHO Hnutí V USA.....	16
3 SOUDNÍ PROCES BUCK V. BELL	20
3.1 DĚNÍ PŘED SOUDNÍM PROCESEM BUCK V. BELL	20
3.1.1 <i>Carrie Buck v. Albert Priddy</i>	25
3.2 SOUDNÍ PROCES BUCK V. BELL	29
3.3 DĚNÍ PO ROZSUDKU NEJVYŠŠÍHO SOUDU SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH V BUCK V. BELL.....	30
3.4 VLIV AMERICKÉHO EUGENICKÉHO Hnutí A PŘÍPADU BUCK V. BELL V ZAHRANIČÍ.....	33
ZÁVĚR	38
SUMMARY	40
POUŽITÁ LITERATURA	41
PRIMÁRNÍ ZDROJE	41
SEKUNDÁRNÍ ZDROJE	43

Úvod

Eugenika představuje sociologicko-filozofický směr, který je přítomný v lidské historii již po mnoho staletí. Přestože bývají eugenické snahy nejčastěji spojovány s praxí nacistického Německa, není eugenické hnutí vymezeno pouze na toto teritorium a časové období. Myšlenky o udržení co nejkvalitnější lidské rasy pomocí tzv. řízené reprodukce se vyskytovaly již více než tři sta let před naším letopočtem v Platónových spisech. Již desetiletí před druhou světovou válkou existovalo ve Spojených státech amerických významné eugenické hnutí, o kterém tato práce pojednává. Téma eugeniky dokonce sahá i do přítomnosti, neboť s moderními technologiemi je možné upravovat lidský genofond již v prenatálním stádiu života. V roce 2019 byl údajně poprvé použit nástroj *CRISPR-Cas9* čínským lékařem He Jiankuiem na nenarozených dvojčatech, které by měly být kvůli zákroku imunní vůči viru HIV, což z nich dělá první geneticky upravené děti světa.¹

Bakalářská práce se zabývá eugenickým hnutím v USA, kde se v druhé polovině dvacátých let 20. století udál přelomový soudní proces *Buck v. Bell*, v rámci něhož rozhodl Nejvyšší soud USA o nedobrovolné sterilizaci Carrie Buck z důvodu její údajné slabomyslnosti ve snaze zamezit šíření jejích genů na další generace. To spustilo vlnu přijímání zákonů o eugenických sterilizacích napříč Spojenými státy americkými i mimo ně. Citace z onoho rozsudku byly o téměř dvě dekády později použity jako obhajoba právníky stíhaných nacistických lékařů obviněných ze zločinů proti lidskosti u Norimberských procesů.

Text se dělí do tří hlavních kapitol. V první z nich je čtenáři vysvětlen pojem eugenika a nastíněn obecný vývoj tohoto myšlenkového směru. Dále výzkumný rámec práce vymezuje cíle práce a její tématické a časové ukotvení. Druhá kapitola zachycuje eugenické hnutí ve Spojených státech amerických, konkrétně vznik hnutí, proti komu byla eugenická opatření namířena a používané metody k dosažení onoho cíle čistší nordické rasy. Třetí a poslední kapitola práce zkoumá samotný soudní proces *Buck v. Bell* a dění bezprostředně s ním související. Poslední část této kapitoly nastiňuje vliv americké eugeniky v zahraničí, zejména v nacistickém Německu, jakožto doklad důležitosti daného tématu, se kterým je však odborná i laická veřejnost málo seznámena.

¹ Musunuru, Kiran. „Opinion: We need to know what happened to CRISPR twins Lulu and Nana“, MIT Technology Review, 2019.

1 Výzkumný rámec práce

1.1 Teoretická východiska

Na úvod je důležité vysvětlit terminologii, která je v práci použita. Ve snaze nastínit problematiku co možná nejvíce autenticky jsou používány dobové akademické pojmy, z nichž většina má dnes negativní konotace. V užitých pramenech se často vyskytují například výrazy jako *imbecil*, či *idiot*, které dříve označovaly lékařskou diagnózu²; práce dané termíny užívá právě s ohledem na tento kontext. Dalším takovým pojmem je také například výraz *feebleminded*, který je v práci překládán jako *slaboduchý*, nebo *unfit* jako *nevhodný*. Stejně tak označení *méněcenný*, *defektní* či *nechtěný* pouze zrcadlí dobové názvosloví.

Hlavním teoretickým konceptem, ze kterého práce vychází, je eugenika, pojem pocházející z řečtiny (*eu* – správný, *gen* – produkce, výroba).³ Označuje sociologicko-filozofický směr, který hledá způsoby, díky nimž by bylo možné vylepšit nebo udržet v co nejlepší kvalitě lidský genofond pomocí tzv. řízené evoluce.⁴ Jiná definice říká, že je eugenika sociální aplikace biologických poznatků, která směřuje k zabránění degeneraci lidského rodu.⁵ Podle německého lékaře Alfreda Grotjahna se jedná o racionalizaci sexuálního života.⁶ Cílem eugeniky je podporovat veškeré druhy lidí, od kterých lze čekat, že budou pro budoucí společnost přínosní, a jejím důsledkem tak může být zlepšení kvality života jednotlivců, kultury společnosti apod.⁷ Na druhé straně to však znamená zamezit reprodukci oněch druhů nechtěných.

Existuje několik způsobů, jak se lze o dosažení těchto cílů pokusit. Základní dvojí dělení člení eugeniku na *klasickou* a tzv. *novou*. U klasické eugeniky můžeme dále rozlišovat *pozitivní*, která se snaží motivovat jedince s žádoucími vlastnostmi (zdraví, inteligence, mravní charakter), aby měli co nejvíce dětí; a *negativní*, která naopak lidi s vlastnostmi nežádoucími (mentální retardace, kriminální deviace, slabomyslní, fyzicky hendikepovaní, slepí, hluší)⁸

² Ladd-Taylor, Molly. *Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2017, 6.

³ Pablo Gejman a Ann Weillbaeher, eds., „History of the eugenic movement“, *The Israel Journal of Psychiatry and Related Sciences* 39, č. 4 (2002), 217.

⁴ Levine, Philippa. *The Oxford handbook of the History of Eugenics*. New York: Oxford University Press, 2010, 5.

⁵ Leonard Darwin, *Co je to Eugenika?* (Praha: Lékařské knihkupectví a nakladatelství, 1936), 71.

⁶ Proctor, Robert. *Rasová hygiena: Lékařství v době nacismu* Praha: Academia, 2009, 28.

⁷ Petr Bakalář, *Tabu v sociálních vědách* (Praha: Votobia, 2003), 247.

⁸ Leonard Darwin, *Co je to Eugenika?* (Praha: Lékařské knihkupectví a nakladatelství, 1936), 25.

k početí dětí demotivuje.⁹ Příznivci tohoto klasického směru v rámci pozitivní eugeniky navrhnou dávat vhodným potenciálním rodičům finanční podporu, když budou mít potomky (čím více, tím větší odměna), naopak daň za bezdětnost, nebo zlepšení ohodnocení matek v době mateřské dovolené – mít děti by pro ně tedy bylo výhodné.¹⁰ Reálně se v minulosti uplatňoval zejména skrze rozsáhlou propagandu či vzdělávání.¹¹

Naopak prostředky pro zrealizování negativní eugeniky jsou předkládány vize jako rozšíření sexuální výchovy ve školách, legalizace potratu či zlevnění antikoncepce.¹² Další prostředky pro omezení reprodukci nechtěným představují zákazy rasově smíšených manželství, omezení přistěhovalství, segregace defektních do státních institucí po celé reprodukční období či sexuální sterilizace.¹³ Všichni „znetvoření a chorobní“ by se před sňatkem měli poradit s lékařem; v ideálním případě tak měli učinit všichni, tvrdil podporovatel eugenických myšlenek Leonard Darwin, syn Charlese Darwina.¹⁴ Lidé, kteří by se takto zřekli rodičovství, by podle něj vlastně byli šťastnější, protože nebudou muset stále úzkostlivě čekat, jestli se u jejich dětí choroba projeví (v opačném případě by si uvědomili svou vinu), a navíc často nejsou schopni své potomky zajistit finančně ani jinak. Každý, kdo není schopen ubránit své děti před tísnivou nouzí, by se měl zříci manželství, a protože se lehkomyšní žení více než rozumní, budou během doby lepší členové společnosti nahrazeni méněcennými, dodává Leonard Darwin ve své knize *Co je to Eugenika?*¹⁵

Dalo by se říci, že se eugenické procesy objevují i v samotné přírodě. Přirozeně se ze zvířat rozmnožují ti nejsilnější a ti, co se nejvíce přizpůsobí danému prostředí. Tento jev definován Charlesem Darwinem je nazýván *přirozený výběr*. Naopak ostatní, kteří se narodili s nějakou vadou či nežádoucí vlastností se většinou mnoho let nedožijí nebo si nenajdou v dospělosti partnera, se kterým by měli potomky. Takto probíhal vývoj, díky němuž, podle Darwina, vznikl člověk a zároveň je to i způsob, jak je daný genofond udržován na vysoké úrovni.¹⁶ To však bylo s rozvojem technologie a pokroku v lékařství narušeno, zejména výrazným snížením dětské mortality. Dříve lidé umírali na infekční onemocnění, která se dnes

⁹ Petr Bakalář, *Tabu v sociálních vědách* (Praha: Votobia, 2003), 247.

¹⁰ Ibid., 253.

¹¹ Ladd-Taylor, „Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century“, 3

¹² Bakalář, 253.

¹³ Ladd-Taylor, „Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century“, 5.

¹⁴ Leonard Darwin, *Co je to Eugenika?* (Praha: Lékařské knihkupectví a nakladatelství, 1936), 29.

¹⁵ Ibid, 72.

¹⁶ Ibid., 14.

už dají snadno vyléčit i u těch, které by dříve třeba i kvůli špatné kvalitě života (strava, hygiena) či slabé imunitě choroba usmrtila.¹⁷ Péče pro „slabé“ podle eugeniků pomáhá jednotlivcům, ale ohrožuje rasu.¹⁸ Rasová hygienička doktorka Agnes Bluhmová, která se v první polovině 20. století věnovala kritice moderního porodnictví dokonce tvrdila, že ženám by se u porodů pomáhat nemělo, neboť mohou mít další děti a předat jim „škodlivé“ predispozice. Nyní počet císařských řezů roste a lidé se celkově tímto způsobem stávají na lékářích čím dál tím více závislí, uvádí Bluhmová.¹⁹ Řada vědců se tedy shoduje, že kdyby se přirozený výběr podobně uplatňoval u lidí nadále, dosáhlo by se v budoucích generacích příhodných výsledků. Leonard Darwin proto tvrdí že ti, kdo se starají o blaho naší země, by měli mít na mysli péči o zachování svého rodu.²⁰

Již Platón ve své Ústavě formuloval myšlenku, že silní jedinci by měli mít děti co nejvíce a že v nich spočívá budoucnost.²¹ Pojem eugenika však zavedl až v 19. století uznávaný vědec a matematik Francis Galton, bratranec Charlese Darwina.²² „Co dělá příroda slepě, pomalu a bezlítostně, může člověk udělat prozíravě, rychle a vlídně“, napsal Galton ve svém díle *Heridity Genius*.²³ Zlomovým bodem v šíření eugenických myšlenek bylo vydání Darwinovy knihy *O původu druhů druhů prostřednictvím přirozeného výběru aneb Záchrana preferovaných ras v existenčním boji*²⁴ z roku 1859, která měla ohromný vliv.²⁵ Jak v Evropě, tak v Americe se začal uplatňovat princip přirozeného výběru ve společenských vědách i etice. Teorie přirozeného výběru se dala vykládat několika různými způsoby. Sociální darwinisté v USA v něm spatřovali mravní nadřazenost průmyslového kapitalismu a soutěživého podnikatelského ducha; v Německu zase odmítali *laissez-faire*, liberalismus volného trhu, a tak kladli důraz na potřebu intervenci státu, která má zastavit „degeneraci lidského druhu“, o kterou se zaslouhovala lékařská péče starající se o slabé. V reakci na tyto obavy vznikl na konci

¹⁷ Bakalář, Petr. *Tabu v sociálních vědách* (Praha: Votobia, 2003), 250.

¹⁸ Proctor, „Rasová hygiena: Lékařství v době nacismu“, 22.

¹⁹ Ibid., 26.

²⁰ Darwin, Leonard. *Co je to Eugenika?* (Praha: Lékařské knihkupectví a nakladatelství, 1936), 15.

²¹ Bakalář, Petr. *Tabu v sociálních vědách* (Praha: Votobia, 2003), 249.

²² BARBERIĆ, Lara. „Genetic Knowledge and Genetic Reproduction Technologies as New Model of Governance – are We Witnessing a New Form of Eugenics?“, *Croatian International Relations Review* 19, č. 69 (2013), 35.

²³ Dowbiggin, Ian Robert. *The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century*. Oxford: Oxford University Press, 2008, 20.

²⁴ Darwin, Charles. *O vzniku druhů přírodním výběrem neboli uchováním prospěšných plemen v boji o život*, Praha: Nakladatelství československé Akademie věd, 1953.

²⁵ Proctor, „Rasová hygiena: Lékařství v době nacismu“, 21.

19. století zájem o eugeniku.²⁶ Na počátku 20. století se již stala všeobecně uznávanou součástí lékařských věd.²⁷

Výrazným milníkem pohledu na eugeniku bylo období nacistického Německa, které ji aplikovalo v extrémní podobě a byla kvůli tomu po druhé světové válce (částečně je i dodnes) vnímaná negativně, spojována s rasismem a považována za absurdní vědu. Kvůli praxi nacistického Německa se nyní již nemluví o „eugenic“, ale spíše o genovém inženýrství, což je pojem, který se dnes ve vědě často skloňuje.²⁸ Současná tzv. nová eugenika z konce 20. století si klade stejný eugenický cíl, ale liší se používanými metodami.²⁹ Díky pokrokům technologie, medicíny a vědy je možné pro tyto účely používat biotechnologie, tedy např. umělé oplodňování, praktikování prenatálních analýz genetických nemocí a poruch, či ukončování těhotenství.³⁰ Díky objevu nástroje tzv. *CRISPR-Cas9* je již teoreticky možné upravovat lidský genofond (tím pádem lidské vlastnosti, schopnosti a rysy) už v prenatálním stádiu.³¹ Nastává proto otázka, zda jsou takovéto zásahy etické a morální a zda může využití takovýchto nástrojů na „zlepšování“ lidí způsobit podobnou katastrofu, jako eugenické hnutí minulého století. Poprvé byl *CRISPR-Cas9* údajně použit roce 2019 čínským vědcem He Jiankui, který v prenatálním stádiu přepsal sekvence DNA u nenarozených dvojčat způsobem, jenž po celý jejich život znemožní u obou dvojčat nakažení se virem HIV. Má se tak jednat o první geneticky upravené děti na světě. Nyní však odborníci spekulují, zda úkon opravdu viru HIV zamezí a jestli nedošlo zákrokem k nějakým vedlejším nežádoucím efektům.³²

1.2 Metodologie

Cílem této bakalářské práce je popsat nepříliš známé eugenické hnutí ve Spojených státech amerických a přiblížit soudní proces *Buck v. Bell*, který kladně rozhodl o nucené sterilizaci dvacetileté Carrie Buck. Výzkumná otázka práce zní, proč byl onen případ důležitý a jaký měl vliv ve Spojených státech amerických a v zahraničí.

²⁶ Proctor, „Rasová hygiena: Lékařství v době nacismu“, 22.

²⁷ *Ibid.*, 25.

²⁸ Pablo Gejman a Ann Weilbaeher, eds., „History of the eugenic movement“, 218.

²⁹ „The Eugenics Debate“, *Inter Press Service*, 2016.

³⁰ Petr Bakalář, *Tabu v sociálních vědách* (Praha: Votobia, 2003), 248.

³¹ Ranisch, Robert. „Germline genome editing versus preimplantation genetic diagnosis: Is there a case in favour of germline interventions?“, *Bioethics*. 2020; 34: 60–69.

³² Musunuru, Kiran. „Opinion: We need to know what happened to CRISPR twins Lulu and Nana“, MIT Technology Review, 2019.

Jak již napovídá název práce, hlavní teritoriální zaměření je na Spojené státy americké. V rámci vysvětlení vlivu eugeniky v USA text pojednává i o jiných zemích, zejména o nacistickém Německu. Většina textu je vymezena na časové období první poloviny 20. století, konkrétně v případě zkoumání soudního procesu Buck v. Bell se jedná především o dvacátá léta, ve kterých proces probíhal. Za účelem zasazení daného tématu do kontextu má text přesah několik dekad do minulosti i budoucnosti od daného soudního sporu. Z důvodu omezeného rozsahu práce text neobsahuje bližší podrobnosti o vlivu americké eugeniky do zahraničí, přestože se zdá být podle literatury značný.³³ Rovněž ze stejného důvodu již není součástí deskripce tehdejší opozice vůči zavedeným eugenickým opatřením. Dále práce nezahrnuje kvůli vysoké míře kontroverznosti otázku etické a morální stránky eugeniky.

Tato bakalářská práce se řadí mezi historické. Jakožto jednopřípadová studie se bude zabývat zkoumáním soudního procesu Buck v. Bell, jeho průběhu a vlivu případu. K tomu byla zvolena metoda kvalitativní obsahové analýzy dokumentů. Práce se opírá o několik důležitých pramenů, jež analyzuje. V textu se nacházejí pasáže z přepisu jednotlivých soudních slyšení, výpovědí předvolaných svědků a rozsudku soudního procesu Nejvyšším soudem USA. Dále byly použity dochované dokumenty jako například petice pro institucionalizaci Carrie Buck, či žákovská kniha Vivian Buck. Rovněž text obsahuje pasáž ze záznamu norimberských procesů, kde zazněla zmínka o rozsudku případu Buck v. Bell z úst právních zástupců stíhaných nacistů.

Práce dále obsahuje z pramenů například dobové zákony a díla předních amerických zastánců eugeniky, například kniha *Eugenics in the United States* z roku 1922 od Harry Laughlina nebo dílo Charlese Davenporta z roku 1910 *Eugenics, The Science of Human Improvement by Better Breeding*. V podkapitole o vlivu eugeniky USA na nacistické Německo jsou rovněž zmíněna primární literatura německých představitelů eugeniky, včetně díla *Mein Kampf* od Adolfa Hitlera.

1.3 Přehled akademické debaty

Stále nově odhalované poznatky a dokumenty – např. spisy z *Eugenics Record Office* – z meziválečného období týkající se eugeniky nebo také nové moderní technologie používané v medicíně za účelem předcházení šíření nežádoucích onemocnění a vlastností přitahují

³³ Whitman, „Hitler’s American Model“, 2017.

pozornost dnešních akademiků.³⁴ Rovněž se téma eugeniky v současnosti objevuje v debatách jako reakce na několik kontroverzních publikací pojednávajících o eugenických myšlenkách a metodách.

Publikace, která vyvolala velikou vlnu pozdvižení v souvislosti s eugenickými myšlenkami, s jménem *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life* od Charlese Murraye a Richarda Herrnsteina přišla na konci 90. let 20. století s tvrzením, že inteligence je ovlivněna etnicitou dané osoby. Již v úvodu autoři oceňují dřívější eugenické snahy a tvrdí, že sociální fenomény jako chudoba jsou vepsány v lidských genech.³⁵ Z české scény lze jmenovat autora několika společenskovedních publikací Petra Bakaláře, který například ve svém díle *Tabu v sociálních vědách* z roku 2003 eugeniku obhajuje a uvádí data podporující jeho tvrzení o nerovnosti lidských ras. Též se zabývá možností vrátit se k eugenickým opatřením jako například ukončení sociální podpory, zavedení trestu smrti, nucených sterilizací a omezení imigrace.³⁶

Mezi představitele protikladného názorového tábora patří například historik a spisovatel Edwin Black, který považuje eugeniku za pseudovědu podloženou falešnými daty a naopak spatřuje v tzv. nové eugenice, potažmo genovém inženýrství, potenciální nebezpečí. Ve své knize *War Against the Weak* také zdůrazňuje vliv amerického eugenického hnutí na nacistické Německo, kvůli němuž teprve lze, podle něj, porozumět nacistickým hrůzám včetně Holocaustu.³⁷ Rovněž spíše kriticky se k tématu eugeniky staví historik a spisovatel Paul Lombardo. I on spatřuje v eugenice hrozbu, neboť tvrdí, že v historii lidstva neexistovalo období, ve kterém by lidé nepovažovali určité skupiny obyvatel za podřadné jiným a eugenika je, podle něj, na určité hierarchii postavena, a proto by se tzv. vědecká diskriminace mohla opakovat znovu. Několik let strávil detailním zkoumáním případu Buck v. Bell a své poznatky zveřejnil v knize *Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell*.³⁸ Cenné je v díle rovněž zachycení jeho osobního setkání s Carrie Buck v posledních letech jejího života.

³⁴ Whitman, James. *Hitler's American Model: The United States and the Making of Nazi Race Law*. Princeton University Press, 2017.

³⁵ Murray, Charles, *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life*. New York: Simon & Schuster, 1996.

³⁶ Petr Bakalář, *Tabu v sociálních vědách* (Praha: Votobia, 2003), 247.

³⁷ Black, Edwin. *War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race*. New York: Thunder's Mouth Press, 2004.

³⁸ Lombardo, Paul A. *Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2008.

Jiným akademikem, který se soudním případem *Buck v. Bell* zabývá, je právník a spisovatel Adam Cohen. Jeho významná kniha *Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck*³⁹ je na rozdíl od díla Lombarda spíše zaměřena na jednotlivé aktéry eugenického hnutí, kteří se případu zúčastnili. Oba autoři zmiňují, že se jedná o jeden z nejhorších a nejfalešnějších rozsudků v historii Nejvyššího soudu Spojených států amerických.

Na Univerzitě Karlově byly celkem obhájeny dvě závěrečné práce týkající se amerického eugenického hnutí, z nichž obě se soustředily rovněž na nacistické Německo. První z nich představuje diplomová práce Pavly Voborníkové *Eugenika ve Spojených státech a její vliv na nacistické Německo*⁴⁰. Druhou publikací je diplomová práce Adama Gregora *Srovnání právních aspektů eugenických programů USA a nacistického Německa*⁴¹ zabývající se podobným tématem z právní perspektivy. Tato bakalářská práce se liší celkovou strukturou i stanoveným cílem, tedy představením amerického eugenického hnutí na konkrétním soudním případě *Buck v. Bell*. Přináší do akademické debaty informace o nepříliš známé historické události, za kterou stály eugenické myšlenky, a která ovlivnila následující dění ve Spojených státech amerických i v zahraničí.

³⁹ Cohen, Adam. *Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck*. New York: Penguin Books, 2017.

⁴⁰ Voborníková, Pavla. *American Eugenics and Its Impact on Nazi Germany*. Praha, 2013. 50 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Katedra amerických studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jan Bečka, PhD.

⁴¹ Gregor, Adam. *Srovnání právních aspektů eugenických programů USA a nacistického Německa* [online]. 2014 [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/143318>. Vedoucí práce Radim Seltenreich.

2 Eugenické hnutí ve Spojených státech amerických

2.1 Historický vývoj eugenického hnutí v USA

Eugenické myšlenky nabíraly ve Spojených státech amerických na popularitě ještě předtím, než byl vůbec tento sociologicko-filozofický směr Francisem Galtonem pojmenován. Již od 17. století se mezi obyvateli objevovaly obavy spojené se „znečišťováním“ rasy. Kolovaly domněnky, že je dědičná například lenost, kriminalita, alkoholismus či promiskuita, jak uvádí ve své knize historik Paul Lombardo.⁴² V 19. století se tento strach z degenerace lidské rasy výrazně prohloubil s publikací tzv. teorií evoluce Charlese Darwina ve svém přelomovém díle *O původu druhů*, kde popsal tzv. přirozený výběr, podle něhož přežijí vždy jen ti nejšílenější jedinci.⁴³ Podle některých zastánců eugeniky by se přílišným množением „nebezpečných tříd“ mohl dokonce proces evoluce převrátit.⁴⁴ Počátek 20. století byl pro rozkvět eugeniky zásadním obdobím. Tato éra ve Spojených státech amerických je historiky považována za období pokroku, industrializace a rapidní urbanizace. Výrazně se zvýšila imigrace a města se rychle plnila. Začaly se utvářet přelidněné slumy, rychleji se šířily nemoci a narůstal problém alkoholismu, kriminality a prostituce. Obyvatelé USA, podle historika Daniela Kevlese, pociťovali v tomto období nejistotu a chaos.⁴⁵

Kvůli nově objeveným vědeckým zákonům o dědičnosti v kombinaci s nadějí po lepších časech na jedné a strachem i nenávisť na straně druhé začínalo být eugenické hnutí ve Spojených státech populárnější a vlivnější než doposud.⁴⁶ Myšlenky o nadřazenosti na základě vrozených rysů určitých skupin lidí nad jinými nebyly ve Spojených státech nové, neboť již zakládající dokumenty zahrnovaly otroctví na bázi rasy, tvrdí spisovatel Adam Cohen, ale nyní byla tato přesvědčení prezentována jako vědecky podložena a moderní.⁴⁷ Charles Davenport, který stál v čele amerického eugenického hnutí, se po návštěvě Francise Galtona v Anglii na počátku 20. století ponořil do výzkumu, jež by měl podpořit Galtonovo přesvědčení,

⁴² Lombardo, Paul A. *Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2008, 8.

⁴³ DARWIN, Charles. *O vzniku druhů přírodním výběrem neboli uchováním prospěšných plemen v boji o život*, Praha: Nakladatelství československé Akademie věd, 1953.

⁴⁴ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 8.

⁴⁵ FERRARI, Michelle. *American Experience: The Eugenics Crusade* [dokumentární film], WGBH Educational Foundation, Public Broadcasting Service, 2018, 13:20.

⁴⁶ Cohen, Adam. *Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck*. New York: Penguin Books, 2017, 2.

⁴⁷ Ibid., 48.

že geneticky silně vybavení jedinci budou mít silné a zdravé potomky a naopak. Davenport se také inspiroval významným Mendelovým objevem zákonitosti u křížení různých odrůd hrachu, jehož výsledkem byla schopnost odhadnout s vysokou pravděpodobností, jaké bude mít příští generace hrachu charakteristiky.⁴⁸

Několik let testoval Davenport tyto zákony dědičnosti v jím vytvořené Stanici pro experimentální evoluci v Cold Spring Harboru na rostlinách a zvířatech. Po několika úspěších se stal uznávaným vědcem a věřil, že stejně tak, jako se dá předpovědět kvalita následující generace dané plodiny, bude tomu u lidí v budoucnu podobně.⁴⁹ A právě tomu zasvětil od roku 1909 svá studia. Ve své knize *Eugenics, The Science of Human Improvement by Better Breeding* z roku 1910 vyzývá občany k odpovědnosti, neboť reprodukci například osob s pohlavními nemocí, trpící alkoholismem či drogovou závislostí považuje nejen za nežádoucí, nýbrž nebezpečnou a zločinnou.⁵⁰

Nejdříve zkoumal Davenport dědičnost barvy lidských očí a vlasů, které podle něj tzv. Mendelovým zákonům dědičnosti odpovídaly. Poté se zaměřil na jiné lidské rysy a vlastnosti. Založil proto instituci *Eugenics Record Office*, jejíž cílem byl sběr potřebných dat od občanů dotazníky a tvoření rodokmenů, které by zpětně dokazovali zákonitosti dědičnosti.⁵¹ V roce 1924 disponovala již instituce záznamy o 750 000 obyvatelích.⁵² V *Eugenics Record Office* byla rovněž sepsána tzv. *Knihla vlastností*, v níž se vědci zabývají propojeností mezi jednotlivými lidskými vlastnostmi s cílem pochopit blíže fungování lidské dědičnosti.⁵³ *Eugenics Record Office* později doporučila k dosažení cíle čistší nordické rasy více eugenického vzdělání a zásah vlády se zavedením konkrétních eugenických opatření jako například přijetí zákonů zakazující sňatky „nevhodným“, držet nechtěné imigranty za hranicemi či legalizaci eugenických sterilizací.⁵⁴

Podle socioložky Alondry Nelson nejsou dochované žádné záznamy potvrzující Davenportova tvrzení o dědičnosti mezi lidmi.⁵⁵ Přední vědci přesto tvořili organizace pro

⁴⁸ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 3:50.

⁴⁹ Ibid., 6:30.

⁵⁰ DAVENPORT, Charles, *Eugenics, The Science of Human Improvement by Better Breeding*, Buck v Bell Documents. 1910, 75.

⁵¹ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 11:15.

⁵² Nevins, „A tale of two "villages": Vineland and Skillman, NJ: the unknown story of New Jersey's major role in promoting eugenics theory which indirectly led to sterilization of more than 65,000 Americans and to mass murder in Nazi Germany“, 16.

⁵³ The Trait Book, *Eugenics Record Office*, 1919, 1.

⁵⁴ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 32:50.

⁵⁵ Ibid., 37:40.

výzkum a prosazení eugeniky jako *Comittee to Study and to Report on the Best Practical Means of Cutting Off the Defective Germ-Plasm in American Population*⁵⁶ a zasvětili tomuto oboru, který byl podpořen, podle historika Edwina Blacka, neobornými a zfalšovanými daty, své karierní životy.⁵⁷ Rovněž se stala eugenika atraktivní pro některé sociální reformátory. Představovala pro ně řešení sociálních problémů jako chudoba, alkoholismus či prostituce, které byly považovány za dědičné.⁵⁸ Existovala představa, že „se člověk nerodí do chudoby, ale s chudobou se narodí v sobě“, tvrdí Black.⁵⁹

Do dvacátých let 20. století se již téma udržení co nejvyšší kvality lidského genofondu stalo velmi populárním tématem nejen mezi americkými intelektuály, ale také širší veřejností.⁶⁰ Pravidelně se téma eugenika objevovalo ve většině tehdejších masových médiích, v hudbě, literatuře a na výstavách.⁶¹ Dokonce byl natočen hollywoodský hororový film o hrozbě defektních dětí. Občanům byly prezentovány alarmující statistiky, jako například, že každých 48 vteřin se ve Spojených státech amerických narodí mentálně vadný jedinec. Ženské kluby pořádaly lekce identifikování dětí s defektem. Běžnými se staly i eugenické soutěže o nejlépe geneticky vybavené dítě. Eugenika byla vyučována jako předmět celkem na 376 amerických univerzitách, včetně těch nejprestižnějších, jako je Harvard nebo Berkeley. Tehdejší předseda harvardského oddělení antropologie profesor Earnest Hooton eugenické hnutí podporoval a volal po „biologické očistě“. Senátor Ellison DuRant Smith ze Severní Karolíny, který podporoval omezení přijímání imigrantů do USA pronesl: „Díky Bohu, že my v Americe máme možná ze všech zemí světa největší podíl čistého nefalšovaného anglo-saského původu.“⁶² Podle historika Jonathana Spira byla eugenika téměř jako náboženství. Lidé v ní věřili, a pokud nabyli přesvědčení, že patří mezi ty nadřazené, sami považovali „nevhodné“ za hrozbu.⁶³ Určitou formu eugeniky podporovalo i několik významných amerických osobností, mezi než patřil i prezident Theodor Roosevelt. „Moc si přeji, aby těm špatným lidem mohlo být zcela zabráněno mít potomky“, řekl Roosevelt.⁶⁴ Předsedou Rady

⁵⁶ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 3.

⁵⁷ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 13:15.

⁵⁸ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 3.

⁵⁹ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 8:30.

⁶⁰ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 3.

⁶¹ Levine, „The Oxford handbook of the History of Eugenics“, 4.

⁶² Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 3-5.

⁶³ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:11:00.

⁶⁴ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 57.

vědců *Eugenics Record Office* se stal známý vědec a vynálezce Alexandr Graham Bell.⁶⁵ I Margaret Sanger, známá feministka a zakladatelka *Americké ligy pro antikoncepci*, zastávala některé eugenické postoje.⁶⁶ „Více dětí lidem vhodným, méně nevhodným“, zněl jeden její slogan.⁶⁷

Do druhé světové války se, podle historika Iana Dowbiggina, jednalo o jedno z nejpůvodnějších hnutí sociálních reforem v historii USA.⁶⁸ Počátkem třicátých let 20. století však začala oblíbenost mezi veřejností klesat. Jedním z faktorů bylo, že někteří vědci po vlastních výzkumech začali vyvracet výroky eugeniků. Také se tak dělo kvůli následkům Velké hospodářské krize, kdy skončilo i mnoho do té doby finančně zabezpečených lidí bez peněz a někteří lidé si uvědomili, že chudoba není dědičná, a začali dogmata eugeniky zpochybňovat, uvádí historik Paul Lombardo.⁶⁹ Diskreditaci amerického eugenického hnutí rovněž zapříčinilo odhalení hrůz, které se na základě eugeniky děly v koncentračních táborech v nacistickém Německu. Od té doby se lidé spíše od hnutí chtěli distancovat, aby nebyli s nacistickým režimem spojováni a termín eugenika se stal téměř hanlivým slovem.⁷⁰ Označení „eugenika“ v názvech institucí bylo proto v polovině padesátých let nahrazeno za termín „genetika“ a změnila se i rétorika zastánců.⁷¹ Zákony inspirované eugenikou však zůstaly nadále v platnosti, některé až do sedmdesátých let 20. století.⁷² Podle historika Edwina Blacka, aspirace následovat předchozí eugenické cíle mezi eugeniky rovněž přetrvávaly. Dnes je možné je vidět například ve formě tzv. „genového inženýrství“, která stojí třeba i za světově rozšířeným fenoménem tzv. *designer babies*, tvrdí Edwin Black.⁷³

⁶⁵ Ibid., 57.

⁶⁶ Okrent, Daniel. *The guarded gate: bigotry, eugenics, and the law that kept two generations of Jews, Italians, and other European immigrants out of America*. New York: Scribner, [2019]. ISBN 978-1-4767-9803-5, 7.

⁶⁷ Nevins, „A tale of two "villages": Vineland and Skillman, NJ: the unknown story of New Jersey's major role in promoting eugenics theory which indirectly led to sterilization of more than 65,000 Americans and to mass murder in Nazi Germany“, 14.

⁶⁸ Dowbiggin, „The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century“, 18

⁶⁹ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:28:00.

⁷⁰ Lombardo, Paul A.. *A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. Bioethics and the Humanities*. Bloomington: Indiana University Press, 2011, 147.

⁷¹ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 23:40.

⁷² Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:50:00.

⁷³ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. Bioethics and the Humanities“, 149.

2.2 Kdo byl údajnou hrozbou pro společnost

Podle antropologa Augustína Fuenta existuje výrazný kontrast mezi tzv. americkým snem a principy eugeniky. Zatímco podstata amerického snu je představa, že se může kdokoliv stát kýmkoliv a když bude vytrvalý, dokáže, co si bude přát, eugenika je založená na pravém opaku, tedy že se člověk již s určitým předpokladem, jak jeho život bude vypadat, rodí a svůj osud ani tvrdou pílí nezmění.⁷⁴ Elitní představitelé eugeniky vymezili několik skupin lidí, jež označili jako méněcenné a nehodné pokračování svého druhu. Podle jednoho z hlavních představitelů tehdejšího amerického eugenického hnutí Charlese Davenporta byla reprodukce takovýchto skupin sobeckou „rasovou sebevraždou“.⁷⁵

Jednou z těchto nežádoucích skupin byli Afro-Američané. Mezi eugeniky se věřilo, že se jedná o intelektuálně méněcenné obyvatelstvo. Přesto se však i v jejich řadách našli eugeničtí zastánci. Například významný americko-ghanský sociolog, historik, spisovatel a politický aktivista W.E.B. du Bois prosazoval myšlenky o boji s předsudky, ale zároveň podle mluvil o tom, že ne všichni černoši jsou stejně obdařeni a talentováni a že budoucnost černé rasy závisí právě na množení tohoto talentu.⁷⁶

Další skupinu lidí, proti kterým byla eugenická opatření namířena, představovali lidé chudí. Protože eugenici zhruba v prvních dvou dekádách 20. století věřili, že je chudoba dědičná z generace na generaci, omezit počet potomků mezi nemajetnými se pro některé zdálo být logickým řešením tohoto sociálního problému. Netýkalo se to však jen Afro-Američanů, ale jako břemeno byla považována i ostatní etnika, včetně bělochů označovaných jako „bílý chudý odpad“.⁷⁷ Argumentem pro tuto dědičnost byla například všudypřítomná chudoba ve vzniklých slumech v přelidněných městech. Až později se v tomto jevu začal spatřovat vliv prostředí. K odlišnému pohledu na dědičnost chudoby přispěla Velká hospodářská krize na konci dvacátých let 20. století, neboť i dříve bohatý člověk mohl v důsledku krize skončit téměř bez veškerých financí a majetku. Proto se částečně přestalo pohlížet na chudobu jako na biologickou záležitost.⁷⁸

Podobně byly dříve považovány výlučně za dědičné sociální problémy jako alkoholismus, kriminalita, sexuální delikvence nebo negramotnost. Zejména mezi tehdejší

⁷⁴ Welch, Stephanie. *A Dangerous Idea* [dokumentární film]. USA, Paragon Media, 2018, 13:10.

⁷⁵ „Eugenics and Birth Control“ *PBS: American Experience*.

⁷⁶ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:14:00.

⁷⁷ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 58.

⁷⁸ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:28:00.

generací rodičů byla stále ve třicátých a čtyřicátých letech negramotnost běžnou záležitostí. Část z nich nepovažovala vzdělání za důležité, nebo si kvůli finanční tísní nemohla dovolit posílat své potomky do školy, a děti tak pomáhaly doma na farmě nebo s chodem domácnosti, jak uvádí historik Paul Lombardo.⁷⁹ Američtí eugenici, z velké většiny běloši ze střední či vyšší třídy, nepovažovali ani jiné národnostní či náboženské menšiny za rovnocenné, zejména Židy, Mexičany a přistěhovalce z jižní a východní Evropy. Cílem amerického eugenického hnutí bylo vytvořit „bělejší nordickou rasu modrookých osob s blond vlasy“.⁸⁰

Skupině, které eugenici věnovali velkou pozornost, byli tzv. slabomyslní. Termín slabomyslný, jak se většina odborníků shoduje, nebyl medicínsky ani jiným způsobem konkrétně definován. Sociální pracovníci, psychiatři, doktoři, progresivní reformátoři a další elitní odborníci vztahovali tento pojem na široké spektrum domnělých defektů, jako nízká inteligence, nevhodné chování, chudoba, promiskuita, kriminalita či alkoholismus, mnohdy bez konkrétních důkazů.⁸¹ Podle spisovatelky Christine Rosen se kvůli propagandě šířící strach z hrozby slabomyslnosti věřilo v té době tomu, že je slabomyslnost rozpoznatelná pouze profesionálem, a panoval proto mezi lidmi všudypřítomné obavy z toho, že se nebezpeční slabomyslní vyskytují i v jejich okolí a stačí pouze jeden slabomyslný k přenesení své vady na mnoho dalších generací. Mohli vypadat jako naprosto zdraví jedinci, ale ve skutečnosti v sobě nosili skrytou hrozbu, popisuje tehdejší atmosféru Rosen.⁸² Také se věřilo, že se rozmnožují více a rychleji než ostatní obyvatelé.⁸³ Promiskuita byla totiž považována za známku slabomyslnosti a naopak.⁸⁴ K identifikaci slabomyslných se vytvořily testy inteligence, v podstatě předchůdci moderních IQ testů. Podle Edwina Blacka byly lidé označení jako slabomyslní často jen stydliví, příliš dobrosrdeční na to, aby byli bráni seriózně, či jednoduše mluvili špatnou řečí, nebo jejich pleť měla špatnou barvu.⁸⁵

⁷⁹ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. Bioethics and the Humanities“, 147.

⁸⁰ Ladd-Taylor, „Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century“, 4.

⁸¹ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. Bioethics and the Humanities“, 142.

⁸² Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 21:00.

⁸³ Ibid., 51:20.

⁸⁴ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. Bioethics and the Humanities“, 145.

⁸⁵ Black, „War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race“, 30.

2.3 Metody eugenického hnutí v USA

V USA existovalo několik metod k naplnění eugenických cílů v rámci tzv. pozitivní eugeniky, jejímž záměrem bylo dosáhnout většího počtu narozených dětí silným zdravým pářům. Mezi ně patřilo především šíření propagandy a vzdělávání. Eugenika se běžně vyučovala na více než tři sta univerzitách a pořádaly se semináře pro veřejnost s eugenickou tematikou. Pářům bylo poskytováno manželské poradenství a běžnými se také staly soutěže „*fitter babies contests*“.⁸⁶ Eugenika se objevovala ve filmech, literatuře, hudbě i na plakátech. Pravidelně se téma objevovalo v populárních novinách a časopisech.⁸⁷

Rozsáhlejší a kontroverznější byly metody tzv. negativní eugeniky, která se snažila zamezit rozmnožování lidí s „nechtěnými“ vlastnostmi. Hrozbu navyšování počtu „nevhodných“ lidí v zemi vnímali tehdejší američtí eugenici dvojí: zvenčí a zevnitř. V prvním případě se jednalo o strach ze znečištění americké nordické rasy přistěhovalci z jiných zemí. Do dvacátých let 20. století se počet imigrantů přijíždějících na Ellis Island dostal na 75 000 osob měsíčně. Xenofobie veřejnosti byla umocňována rozšířenou kampaní plné hesel jako například „již zde nebude Amerika pro Američany“ s cílem přesvědčit Američany o blížící se hrozbě, uvádí historik Jonathan Spiro.⁸⁸ Již v roce 1894 byla v USA založena Liga pro omezení imigrace, jejíž cílem bylo omezit či zcela zastavit přistěhovalectví do země.⁸⁹

Eugenikům však nešlo primárně o počet přistěhovalců, ale o jejich náboženské a etnické složení.⁹⁰ Harry Laughlin, tehdejší významný americký zastánce eugeniky a vrchní dozorce *Eugenic Record Office*, provedl výzkum, který měl podpořit domněnky o hrozbě ze zahraničí. Historik Jonathan Spiro poukazuje na to, že bylo pro eugeniky typické mít nejdříve určitou teorii, například že jsou Židé méněcenní, a až poté se snažili najít pro svá tvrzení důkazy.⁹¹ Podle Laughlinových závěrů zejména nepřiměřeně velkým počtem fyzických i psychických dědičných defektů disponovali Židé, Italové, Asiati a obyvatelé slavických zemí.⁹²

⁸⁶ Ladd-Taylor, „Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century“, 4.

⁸⁷ Levine, „The Oxford handbook of the History of Eugenics“, 4.

⁸⁸ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 54:00.

⁸⁹ Okrent, „The guarded gate: bigotry, eugenics, and the law that kept two generations of Jews, Italians, and other European immigrants out of America“, 82.

⁹⁰ Ibid., 82.

⁹¹ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:00:00.

⁹² Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 5.

Davenport dokonce navrhoval postavit kolem států vysokou zeď, která by ochránila populaci před „nekvalitnějšími rasami“.⁹³

Roku 1924 byl uveden v platnost zákon o omezení přistěhovalectví, který omezil imigraci o 97 %.⁹⁴ Všichni žádající o trvalý pobyt ve Spojených státech amerických museli na Ellis Island projít testy inteligence. Kritici však poukazují na neadekvátní otázky pro měření inteligence a rovněž absence ohledu na to, že se jednalo o lidi po dlouhé vyčerpávající cestě přes Atlantik. Celkově bylo na základě inteligenčního testu *Binet-Simon* zhruba 80 % příchozích Italů, Maďarů, Židů či Rusů označených za slaboduché s mentálním věkem 12 let.⁹⁵ Pokud jejich výsledky nesplnili určité požadavky, nakreslili migrantům zkoušející na oblečení křídou znak „X“ a do země vpuštění nebyli, ale naopak posláni zpátky, odkud přišli. Zákon o omezení přistěhovalectví trval dalších 40 let a bylo tak zamezeno mnoha stům tisíců lidí vstoupit do Spojených států amerických.⁹⁶ Mezi těmi, kdo se bezúspěšně snažil získat víza do USA, aby zachránil sebe a svou rodinu před holocaustem, byl i Otto Frank.⁹⁷ „Mluvíme o Anně Frankové jako o dívce, která zemřela v koncentračním táboře, protože nacisté považovali Židy za méněcenné, ale už ne o tom, že zemřela v koncentračním táboře, protože Židy považoval za méněcenné i Kongres Spojených států amerických“, říká spisovatel Adam Cohen.⁹⁸

V druhém případě, v rámci hrozby uvnitř hranic, se eugenici snažili předejít množení „nevhodných“, kteří již ve Spojených státech amerických žili.⁹⁹ Bylo navrhováno několik různých metod, jak „znečištění“ rasy zamezit. V prvních dvou dekádách 20. století, tedy roky před německým nástupem nacismu k moci, se mezi eugenickými elitami objevovala možnost využití plynových komor. Jiným běžně navrhovaným způsobem byla tzv. eutanázie, a podle průzkumu veřejného mínění *Gallop poll* z roku 1937 souhlasilo 45 % Američanů se zavedením eutanázií u defektních dětí.¹⁰⁰ Oba zmíněné návrhy však Rada *Eugenics Record Office* odmítla kvůli jejich radikalitě a kontroverznosti.¹⁰¹ Mezi první praktikovaná opatření patřila snaha

⁹³ BLAKE, John. „When Americans tried to breed a better race: How a genetic fitness 'crusade' marches on“, CNN, 2018.

⁹⁴ Ferrari, „American Experience: The Eugenics Crusade“, 1:04:00.

⁹⁵ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 33.

⁹⁶ Okrent, „The guarded gate: bigotry, eugenics, and the law that kept two generations of Jews, Italians, and other European immigrants out of America“, 8.

⁹⁷ „Imbeciles: Explores Legacy Of Eugenics In America“, NPR, 2016.

⁹⁸ „Buck v. Bell: Scotus Case That Led to Forced Sterilization of 70,000 & Inspired the Nazis“, 2016, 5:30.

⁹⁹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 5.

¹⁰⁰ Nevins, „A tale of two 'villages': Vineland and Skillman, NJ: the unknown story of New Jersey's major role in promoting eugenics theory which indirectly led to sterilization of more than 65,000 Americans and to mass murder in Nazi Germany“, 49.

¹⁰¹ „War Against the Weak: Eugenics“, C-Span, 2003, 11:00.

zamezit sňatkům mezi rasami. Prvním státem, kde byl Zákon o rasové integritě přijat, byl roku 1895 Connecticut a další státy ho následovaly.¹⁰² Ve Virginii platil zákon až do roku 1967.¹⁰³ Později eugenici prosazovali metodu segregace. Lidé označení za slabomyslné byli posláni do státních institucí, tzv. koloniích, na celé reprodukční období, aby neměli možnost zplodit potomka. V roce 1904 bylo institucionalizováno 17,3 pacientů na 100 000 obyvatel, v roce 1921 se již zvýšil počet na zhruba trojnásobek, tedy 46,7 pacientů.¹⁰⁴

Kvůli tomu, že nebyl Zákon o rasové integritě velmi efektivní a segregace slabomyslných stála příliš mnoho financí, někteří radikálnější zastánci eugeniky začali prosazovat legalizaci eugenických sterilizací. Mezi ně patřil například Harry Laughlin, který se významně podílel i na zavedení protiimigračních opatření.¹⁰⁵ Laughlin došel svými výzkumy k závěru, že by se ve Spojených státech amerických měla aplikovat sterilizace na 14 milionech občanů.¹⁰⁶ Ve své rozsáhlé publikaci *Eugenical Sterilization in the United States* z roku 1922 popsal možné způsoby provádění sexuálních sterilizací na mužích i ženách, popsal historii hnutí za sterilizaci v USA a představil svůj později úspěšný modelový zákon sterilizačních zákonů.¹⁰⁷ Nové způsoby operací, při nichž měla být znemožněna možnost mít potomky – vasektomie a salpingektomie – například podle doktora Alberta Priddyho představovaly velmi efektivní, bezpečný a levný způsob, jak „nevhodným“ potomkům předejít.¹⁰⁸

Jako zcela prvním státem na světě, kde byly nedobrovolné sterilizace inspirovány eugenikou a legalizovány, se stala Indiana v roce 1907.¹⁰⁹ Do pěti let přijalo obdobné zákony dalších 8 amerických států.¹¹⁰ Takto zásadní operace však zpočátku vnímali i prominentní zastánci eugeniky jako příliš kontroverzní a nesouhlasili s jejím prováděním. Zlom tohoto vnímání představoval rozsudek soudního případu *Buck v. Bell* před Nejvyšším soudem Spojených států amerických, který v roce 1927 rozhodl o nedobrovolné sterilizaci jednadvacetileté Carrie Buck na základě její proklamované slabomyslnosti.¹¹¹ Jeden

¹⁰² Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 5.

¹⁰³ „Legacy of American Eugenics: Buck v. Bell in the Supreme Court“, *University of Michigan Library*, 2012, 13:00.

¹⁰⁴ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 25.

¹⁰⁵ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 5.

¹⁰⁶ Black, „*War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race*“, 30.

¹⁰⁷ LAUGHLIN, Harry. *Eugenic Sterilization in United States*. Chicago: Psychopathic Laboratory of the Municipal Court, 1922.

¹⁰⁸ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 65.

¹⁰⁹ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. *Bioethics and the Humanities*“, 9.

¹¹⁰ Dowbiggin, „The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century“, 26.

¹¹¹ Ladd-Taylor, „Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century“, 4-6.

z nejprestižnějších amerických soudců všech dob Oliver Wendell Holmes ml. v rozsudku ve spojitosti s její dcerou a matkou, které byly také údajně slabomyslné vznesl: „Tři generace imbecilů jsou dost“.¹¹² Od té doby se napříč USA zvedla vlna legalizací nucených sterilizací, do roku 1929 byly uzákoněny ve 27 amerických státech. Nejvíce operací se událo v Kalifornii, Oregonu, Severní Dakotě, Kansasu, Delaware a Virginii. Počet nucených sterilizací dosáhl nejvyšších čísel ve třicátých letech během New Dealu, protože segregace pacientů do státních institucí by byla příliš nákladná.¹¹³ Celkem bylo sterilizováno během třicátých let kolem 25 000 osob, v průměru tedy přes 2 000 zákroků ročně.¹¹⁴

Sterilizace se do jisté míry staly samostatným hnutím, které kromě problému znečištěné rasy mělo také vyřešit chudobu.¹¹⁵ Většina z doporučených osob k eugenické sterilizaci pocházeli z chudých poměrů a živil se zejména farmařením.¹¹⁶ Do sedmdesátých let 20. století, kdy ukončila většina států platnost zákonů o eugenických sterilizacích, byl celkový počet legálně provedených nedobrovolných operací ve Spojených státech amerických kolem 60 000, některé provedeny bez vědomí pacientů.¹¹⁷ Historik Edwin Black se domnívá, že skutečný počet provedených operací byl podstatně vyšší.¹¹⁸ Poslední legální nucená sterilizace se odehrála v Oregonu roku 1981.¹¹⁹ Přestože byl zákon o nedobrovolných sterilizacích v Kalifornii zrušen roku 1979, v místních věznicích znemožnili doktoři po zbytek života otěhotnět mezi lety 2006 a 2010 téměř 150 ženám, jak kauzu popsal investigativní novinář Corey Johnson pro deník *The Guardian*. Na téměř dalších 100 vězeňkyň možná provedli lékaři operaci během konce devadesátých let, dodává Johnson.¹²⁰

¹¹² Rozsudek v *Buck v. Bell*, 274 U.S. 200, 1927,

<https://readingroom.law.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1081&context=buckvbell>.

¹¹³ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. *Bioethics and the Humanities*“, 142.

¹¹⁴ Dowbiggin, „The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century“, 29.

¹¹⁵ Ladd-Taylor, „Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century“, 1.

¹¹⁶ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. *Bioethics and the Humanities*“, 147.

¹¹⁷ Dowbiggin, „The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century“, 27.

¹¹⁸ Black, „*War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race*“, 32.

¹¹⁹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 11.

¹²⁰ Johnson, Corey. „California was sterilizing its female prisoners as late as 2010“, *The Guardian*, 2013.

3 Soudní proces Buck v. Bell

Podle historika Paula Lombarda představuje rozsudek soudního sporu *Buck v. Bell* z roku 1927 jeden z nejhorších, nejkrutějších a nejvíc falešných rozhodnutí v dějinách Nejvyššího soudu Spojených států amerických. Obsahoval totiž nejednu faktickou nepřesnost.¹²¹ Zároveň se jedná o významný soudní případ, který ovlivnil sta tisíce lidských životů. Minimálně 80 000 občanům Spojených států amerických, včetně souzené Carrie Buck, bylo po rozsudku *Buck v. Bell* nedobrovolně vzato právo mít po zbytek života možnost zplodit potomky.¹²² Mnohým z nich dokonce bez jejich vědomí a na základě nepravdivých informací, jako tomu bylo v případě Carrie Buck.¹²³

Dopad procesu sahal i za hranice USA. Dánsko, Norsko, Švédsko, Finsko, Island, Švýcarsko a dvě kanadské provincie přijali po procesu podobnou legislativu o povolení nedobrovolných sterilizací z eugenických důvodů.¹²⁴ Zemí, která se taktéž Spojenými státy nechala inspirovat, co se uzákonění nucených eugenických sterilizací týče, je nacistické Německo.¹²⁵ Zde byly následně nucené sterilizace 375 000 osob na Norimberských procesech obhajovány právě rozsudkem Nejvyššího soudu USA v případě Buck v. Bell.¹²⁶ Přesto je jen málokomu z širší veřejnosti příběh o nucených sterilizacích a eugenickém hnutí ve Spojených státech amerických dobře znám. Natož příběh o Carrie Buck.

3.1 Dění před soudním procesem Buck v. Bell

Život Carrie Buck byl souhra několika nešťastných událostí. Nejednou se ocitla ve špatný čas na špatném místě. Jejímu tragickému osudu přispělo i to, že pocházela z chudých poměrů. Narodila se roku 1906 v jihoamerickém městečku Charlottesville, ve Virginii.¹²⁷ Není jisté, co se stalo s jejím otcem, dokonce se ani neví s jistotou, kdo její otec byl.¹²⁸ V raném věku žila pouze s matkou Emmou Buck bez peněz v podstatě na ulici. Údajně se dala její matka Emma na prostituci, ale důvěryhodné záznamy o tom neexistují.¹²⁹ Později měla ještě další dvě děti

¹²¹ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 11, 277.

¹²² Welch, „A Dangerous Idea“, 1:06:00.

¹²³ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 11.

¹²⁴ Dowbiggin, „The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century“, 26.

¹²⁵ Whitman, „Hitler's American Model“.

¹²⁶ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 11.

¹²⁷ Ibid., 17.

¹²⁸ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 109.

¹²⁹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 20.

Doris a Raye. Když John Dobbs, strážník veřejného pořádku, přišel s Emmou a její dcerou Carrie do kontaktu, rozhodl, že Emma není schopná se v takovýchto podmínkách o své dítě dostatečně postarat. Čtyřleté dítě Carrie si nakonec do pěstounské péče vzal sám John Dobbs se svou ženou Alice Dobbs, kteří měli ještě vlastní dceru v podobném věku. Carrie později popisuje, že se u Dobbsových nikdy necítila být členem rodiny, spíš s ní bylo zacházeno jako se služkou, dokonce měla podle své pozdější výpovědi na starost otrocké práce.¹³⁰ Přestože její pěstouni ji podle svých slov přijali do své domácnosti z dobré vůle,¹³¹ jejich činy těmto výrokům však zcela neodpovídají. Když byla Carrie v šesté třídě na základní škole, byla její studia Dobbsovými ukončena a úkoly v domácnosti se ještě zintenzivnily, dokonce začala za peníze pracovat i u sousedů.¹³²

Po pár letech se však situace začala vyvíjet ještě o poznání dramatičtěji. Matka Emma Buck byla z ne zcela známých důvodů předvolána před *Juvenile and Domestic Relations Court* v Charlottesville.¹³³ Spekuluje se, že se tak stalo kvůli její údajné prostituci a tuláctví. Bez jakéhokoliv testu inteligence či jiného vyšetření byla Emma označena za slabomyslnou a odvezena do *Colony for Epileptics and Feeble-minded*, kde zůstala až do své smrti.¹³⁴ O čtyři roky později došlo také v životě její dcery Carrie k významnému zlomu. U stejného soudce, který rozhodl o převozu Emmy do *Colony for Epileptics and Feeble-minded*, podepsali Dobbsovi petici o institucionalizaci i Emminy dcery Carrie.¹³⁵ Ze záznamu dochované petice se zdá, že jejich udání důvodu pro snahu poslat Carrie do tzv. kolonie, bylo poměrně chaotické. V jednu chvíli tvrdili, že nikdy netrpěla „epilepsií, bolestmi hlavy, nervozitou ani křečemi žádného typu“. Přesto, když byli přímo tázáni: „V jakém věku se začala epilepsie projevovat?“, odpověděli: „Od dětství“.¹³⁶ Uvedli, že pro ně již není možné mít Carrie pod kontrolou a nemohou si péči o ní dovolit.¹³⁷ Poté dokonce prohlásili, že zřejmě Carrie trpí i „nějakými halucinacemi a nějakými výbuchy vzteku“ a že je morálně delikventní.¹³⁸

To, na co odkazovalo označení „morálně delikventní“, bylo její těhotenství, které pravděpodobně stálo za pravým důvodem, proč chtěli Dobbsovi sedmnáctiletou Carrie do

¹³⁰ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 15-20.

¹³¹ Petition of J.T. Dobbs and Alice Dobbs Concerning Carrie Buck, 1924.

¹³² Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 148.

¹³³ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 103.

¹³⁴ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 23.

¹³⁵ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 104.

¹³⁶ Carrie Buck Commitment Papers, 1924.

¹³⁷ Petition of J.T. Dobbs and Alice Dobbs Concerning Carrie Buck, 1924.

¹³⁸ Carrie Buck Commitment Papers, 1924.

Colony for Epileptics and Feeble-minded poslat. I skutečnost, že by měli doma neprovdanou těhotnou nezletilou dívku by Dobbsovým kazilo reputaci, ale později zjistilo, že byla Carrie znásilněná synovcem Alice Dobbsové Clerencem. O mnoho let později Carrie popsala, že ji přišel navštívit, když Dobbsovi nebyli doma, a zneužil ji. Údajně jí slíbil, že se s ní ožení, k čemuž však nikdy nedošlo. Kdyby se tato aféra dostala na veřejnost, kromě ponížení rodiny by hrozilo Clerencovi několik let ve vězení za svedení pod záminkou sňatku nebo dokonce trest smrti za znásilnění.¹³⁹

Commision of Feeblemindness, před kterou byla Carrie poslána, se skládala z jednoho soudce a dvou lékařů, kteří byli lékaři rodiny Dobbsových. Ti rozhodli o tom, že Carrie je slaboduchá, epileptická, „špatného charakteru“ a celkově pro pěstouny už nezvladatelná. Carrie nebyl k soudu přidělen žádný zástupce či právník, který by zpochybnil rozhodnutí o jejím zdravotním stavu, či jakým způsobem otěhotněla. Ve svých 17 letech a téměř zcela bez vzdělání sotva věděla, o co se jedná. Bylo tak oficiálně rozhodnuto o jejím vyhoštění do *Colony for Epileptics and Feeble-minded*.¹⁴⁰ Pravděpodobné však je, že Carrie slaboduchá ani epileptická nebyla.¹⁴¹ Neexistují žádné důkazy o její podprůměrné inteligenci, naopak známky ve škole měla zcela standartní; z její pozdější korespondence vyplývá, že nízkým intelektem netrpěla, a lidé, kteří se s ní znali, těmto pochybnostem taktéž odporují.¹⁴² Dokonce doktor z *Colony for Epileptics and Feeble-minded*, který ji několik let pozoroval, potvrdil, že epilepsii neměla.¹⁴³

Přestože by Dobbsovi uvítali Cariin přesun co možná nejdříve, v *Colony for Epileptics and Feeble-minded* jí těhotnou přijmout nechtěli. Byl jí tak zařízen přechodný pobyt nedaleko jejího rodného města, kde v roce 1924 porodila svou dceru Vivian.¹⁴⁴ Tu si s sebou do *Colony for Epileptics and Feeble-minded* vzít nesměla, stejně tak se o ní nemohla postarat Carriina matka, která zde byla rovněž hospitalizována. Nakonec se o pěstounství Vivian přihlásili Dobbsovi.¹⁴⁵ Poté už pro odkládání Cariiny hospitalizace nebyl důvod.

¹³⁹ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 136-141.

¹⁴⁰ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 16-17.

¹⁴¹ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 118.

¹⁴² „Imbeciles: Explores Legacy Of Eugenics In America“, *NPR*, 2016.

¹⁴³ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 24.

¹⁴⁴ *Ibid.*, 27, 104.

¹⁴⁵ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 105.

Colony for Epileptics and Feeble-minded v Lynchburgu byla státní instituce zřízena roku 1911.¹⁴⁶ Nejednalo se ani o vězení, ani nemocnici, nejbliže by zřejmě pro daný ústav odpovídalo označení azyl.¹⁴⁷ Areál se skládal z rezidenčních hal, rekreačních budov a zdravotnických zázemí. Dále se zde nacházely závody lehkého průmyslu a farma s dobyt看em a zemědělskými plodinami, kde měli pacienti zůstat zaneprázdnění a zároveň prací finančně přispět na chod instituce. Carrie zde byla přidělena práce v jídelně, kde se setkala po mnoha letech se svou matkou.¹⁴⁸ Provoz *Colony for Epileptics and Feeble-minded* nebyl zcela soběstačný, ale nezatěžoval plátce daní. Původně byla zřízena pouze pro epileptické muže, později i pro ty komisi označené jako slaboduché, následně přibyli i pacienti z řad žen. Mělo se tak ulevit kapacitám v nemocnicích.

Dalším důvodem fungování této instituce byla segregace „nevhodných“ (*unfit*) a pro zbytek obyvatel nebezpečných lidí. Zmíněné nebezpečí bylo z pohledu eugeniků viděno v případné znečišťování rasy – snažili se tedy proto omezit rozmnožování daných lidí s určitou zdravotní vadou či nevhodnými povahovými rysy.¹⁴⁹ Jako řešení se nabízelo segregovat tyto osoby do státních institucí po celé jejich reprodukční období, aby neměli možnost mít potomky. To se však zdálo být zdlouhavé a finančně náročné. Radikálnější podporovatelé eugeniky chtěli zavést výrazně rychlejší způsob zamezení reprodukce „vadných“, čímž byla eutanázie. Ta byla však později zavržena, neboť byla označena za příliš nemorální.¹⁵⁰

Určitému kompromisu mezi těmito extrémny zasvětil svůj život doktor Albert Priddy. Kromě vrchním dozorcem byl Priddy i sociálním reformátorem, který toužil zlepšit situaci ohledně duševního zdraví. Jelikož na řadu psychických chorob neexistoval lék, eugenická ideologie ho zaujmula, tvrdí spisovatel Adam Cohen. Místo neefektivní léčby by tak podle eugeniků mohly být nemoci z populace vymýceny. Kvůli takovýmto názorům se stalo eugenické hnutí mezi lékaři brzy populární. Byl přesvědčen, že ideálním řešením k dosažení této vize o čisté rase lze dosáhnout eugenickými sterilizacemi.¹⁵¹

Zákon povolující nucené sterilizace byl schválen ve Virginii v roce 1924. Určoval, že za předpokladu, že vrchní dozorce některé ze státních nemocnic či *Colony for Epileptics and*

¹⁴⁶ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 41.

¹⁴⁷ „Imbeciles: Explores Legacy Of Eugenics In America“, *NPR*, 2016.

¹⁴⁸ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 29, 34.

¹⁴⁹ *Ibid.*, 2,29,43.

¹⁵⁰ Welch, „A Dangerous Idea“, 1:05:00.

¹⁵¹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 36,79.

Feeble-minded rozhodne, že je to v nejlepším zájmu pacienta a celé společnosti, může být jakýkoliv pacient z důvodu dědičných předpokladů k šílenství, idiocii, imbecilitě, epilepsii, kriminalitě či slabomyslnosti státní institucí sexuálně sterilizován. Takovýto vrchní dozorce by měl, podle druhého bodu zákona, před příslušnou operací předstoupit s případem daného pacienta před hlavní komisi nemocnice či *Colony for Epileptics and Feeble-minded* a doložit o dědičné vadě pacienta důkazy.¹⁵² Carrie Buck byla do *Colony for Epileptics and Feeble-minded* přijata přesně v době, kdy doktor Priddy, vrchní dozorce *Colony for Epileptics and Feeble-minded*, se svým přítelem právníkem Aubreyem Strodem začali shánět někoho, kdo by se jim hodil do zkušebního soudního případu.¹⁵³

Její vstupní zdravotní prohlídku v *Colony for Epileptics and Feeble-minded* provedl doktor John Bell – muž, který o několik let později provedl Carrie operaci, při níž bude sterilizována.¹⁵⁴ Do záznamu uvedl, že je Carrie celkově v dobrém zdravotním stavu, dobře vyživovaná, bez infekcí a že umí číst a psát. Chybně sdělil, že strávila Carrie ve škole 9 let a jeden ročník opakovala. Pravdou bylo, že studovala pouze pět let a bez jakéhokoliv opakování. Její inteligenci určil doktor Bell na 56 a mentální věk měl odpovídat 9 letům. K těmto závěrům došel pomocí Binet-Simonova testu inteligence, který je a byl již v té době zdiskreditovaný, neboť jeho výsledky neprokazovaly důvěryhodné závěry.¹⁵⁵ Konkrétně Carrie byla při zkoumání položena například otázka: „Co uděláš, když tě kamarád uhodí?“¹⁵⁶ Dal se tak podle kritiků vyložit velmi subjektivně.¹⁵⁷

Doktor Priddy si okamžitě všiml podobností obou hospitalizovaných Buckových žen. Emma i Carrie byly obviněny ze sexuální delikvence, obě byly chudé a označené jako slabomyslné. To bylo pro doktora Priddyho a jeho snahu uspět ve zkušebním soudním případě s eugenickými nedobrovolnými sterilizaci zřejmě ideální. Buckovi měli totiž sloužit jako jasný důkaz dědičnosti zmíněných nežádoucích rysů z generaci na generaci.¹⁵⁸ Příprava zkušebního případu se tak zintenzivnila. Zkušební soudní případ byl pro doktora Priddy velmi důležitý i z osobních důvodů. Byl o účinnosti a smysluplnosti eugenických sterilizací přesvědčen na tolik, že je prováděl již za dob, kdy to ještě bylo nelegální. Přesný počet operací není znám, ale

¹⁵² Virginia Sterilization Act 1925, *National Archives at Washington, DC*.

¹⁵³ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 6.

¹⁵⁴ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 105.

¹⁵⁵ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 30.

¹⁵⁶ „Imbeciles: Explores Legacy Of Eugenics In America“, *NPR*, 2016.

¹⁵⁷ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 30-33.

¹⁵⁸ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 106.

odhaduje se, že jich provedl kolem 80, a předpokládá se, že nebyl jediný, kdo sterilizace prováděl.¹⁵⁹ Významný americký představitel eugeniky Paul Popenoe ve své knize *The Progress of Eugenic Sterilization* z roku 1934 uvádí, že se používání sexuálních sterilizací šíří rychle i v soukromých chirurgických praxích a předpokládá tedy, že počet provedených operací je podstatně vyšší, než se lidé domnívají.¹⁶⁰ Celkových sterilizací ve Spojených státech amerických tak může být výrazně více než uváděných 70 000.¹⁶¹

Za celou dobu nebyl za své nelegální činy doktor Priddy sankciován, až jednoho dne na něj byla pacientkou Willie Mallory a jejím mužem podána žaloba. V pramenu obsahující přepis Priddyho obhajoby je zachyceno jeho tvrzení, že operace byla nejen potřebná, ale zcela nezbytná a že Willie Mallory byla o operaci obeznámena, a dokonce s ní souhlasila. Ona však tvrdila pravý opak.¹⁶² Provádění dalších operací měl Priddy soudem zakázáno, dokud zde nebude zákon, který by to umožňoval.¹⁶³ Místo toho, aby se Priddy se svou vidinou sterilizací rozloučil, rozhodl se pokusit se jejich legalizaci zrealizovat on sám s pomocí svého přítele právníka Aduba Stroda. Plánem bylo dohnat zkušební soudní případ až před Nejvyšší soud Spojených států amerických, aby se veškeré pochybnosti o legalitě nucených eugenických sterilizací vyvrátily.¹⁶⁴ Tohoto cíle byli ochotni dosáhnout přes jistou míru manipulace.¹⁶⁵

3.1.1 Carrie Buck v. Albert Priddy

Priddyho pomocníci – zejména Arthur H. Estabrook, přítel Strodovy manželky – tak začali shromažďovat informace o Carrie a její rodině, hledali učitelky a zdravotníky z jejího rodného města, kteří by Carrie znali a potvrdili by, že je Carrie slabomyslná.¹⁶⁶ Ze zkoumaných zdrojů vyplývá, že toho však nikdo o Carrie moc nevěděl. V červenci připravil vrchní dozorce *Colony for Epileptics and Feeble-minded* doktor Albert Priddy petici s požadavkem pro Carriinu

¹⁵⁹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 80.

¹⁶⁰ Popenoe, Paul, "The Progress of Eugenic Sterilization", Buck v Bell Documents , 41.

<https://readingroom.law.gsu.edu/buckvbell/41>

¹⁶¹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 80.

¹⁶² "A.S. Priddy Grounds of Defense" (2009). Buck v Bell Documents. 16.

<https://readingroom.law.gsu.edu/buckvbell/16>

¹⁶³ „Legacy of American Eugenics: Buck v. Bell in the Supreme Court“, *University of Michigan Library*, 2012, 51:00.

¹⁶⁴ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 6-8.

¹⁶⁵ Urofsky, Melvin. 100 Americans Making Constitutional History: A Biographical History. Washington, D.C.: CQ Press. 2004, 27.

¹⁶⁶ Gould, SJ. "Carrie Buck's Daughter." *Natural history* 111, 12. 2020.

sterilizaci.¹⁶⁷ Brzy poté začal soud nad osudem Carrie Buck u místního obvodního soudu ve Virginii.¹⁶⁸ Ze sedmi předvolaných obyvatel Charlottesville se osobně s Carrie setkali pouze dva. V prvním případě se přitom jednalo o 14 let starý kontakt. Druhou předvolanou byla Caroline Wilhem, zdravotní sestra Červeného kříže, která měla na starost Carrie při jejím transportu do *Colony for Epileptics and Feeble-minded* a bezprostředně předtím, tedy v poslední fázi jejího těhotenství.¹⁶⁹ Její komentář odhalil skutečný důvod, proč byla Carrie do instituce převezena. Uvedla, že John Dobbs řekl sociálnímu úřadu, že je Carrie těhotná a že „ji chtěl někam udat – poslat ji do nějaké instituce“ Když se jí pak ale Priddyův právník Strode přímo zeptal, jestli je Carrie slabomyslná, řekla: „jako sociální pracovnice bych měla říci, že ano“ Z přepisu její výpovědi se zdá, že soudila jenom podle toho, že "u slabomyslné dívky je mnohem pravděpodobnější, že šlápne vedle", což odkazovalo na její rané těhotenství mimo sňatek.¹⁷⁰ Svědectví Wilhelm se hrálo v celém případě ve skutečnosti velmi důležitou roli. Byla totiž jediným člověkem, který jel do Charlottesville pozorovat Carriinu dceru Vivian.¹⁷¹ A potvrzení slabomyslnosti u Vivian bylo zásadní, neboť by výrazně snížilo pravděpodobnost, že je slabomyslnost Carrie a Emmy pouhou náhodou.¹⁷² Dochovaný dokument s přepisem svědectví zdravotní sestry Wilhelm prozrazuje více o nedostatečnosti důkazů pro její domněnky:

„Strode: Jaký na Vás to dítě dělá dojem?

Wilhelm: Těžko soudit u dítěte tak raného věku, ale nezdá se mi být zcela normální. [...]

Wilhelm: Měla bych říci, že možná fakt, že znám její matku, může ovlivňovat můj úsudek, ale viděla jsem to dítě ve stejné době jako dítě dcery Dobbsových, které je pouze o tři dny starší než Carriino a byl vidět velmi znatelný rozdíl mezi jejich vývojem. [...]

Strode: Neoznačila byste tedy toto dítě za normální?

Wilhelm: Vypadá to, že úplně normální není, ale nedokážu říci. Dítě dcery Dobbsových je velmi reagující dítě. Když si s ním hrajete nebo se snažíte zaujmout jeho pozornost – je to dítě se kterým si můžete hrát. To druhé dítě není. Působí velmi lhostejně a nereaguje.“¹⁷³

¹⁶⁷ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 106.

¹⁶⁸ LAGRENT, Mark A. *Breeding Contempt: The History of Coerced Sterilization in the United States*. New Brunswick, N.J.: Rutgers University Press, 2008, 100.

¹⁶⁹ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 116-117.

¹⁷⁰ Testimony of Caroline Wilhelm from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck, *překlad autorky práce*.

¹⁷¹ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 118.

¹⁷² Gould, SJ. “Carrie Buck’s Daughter.” *Natural history* 111, 12. 2020.

¹⁷³ Testimony of Caroline Wilhelm from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck, *překlad autorky práce*.

Pouze tato krátká výpověď plná pochybností od této chvíle sloužila jako důvěryhodné potvrzení toho, že je Vivian slabomyslná, stejně jako její matka i babička. Byl to tedy i důkaz o dědičnosti slabomyslnosti, které se podle zastánců eugeniky muselo předejít.¹⁷⁴ Zdaleka se však nejednalo o žádný propracovaný doklad podpořený odborným výzkumem, ale pouze o domněnky sociální pracovnice Wilhelmové. Pro upřesnění, jednalo se o děti, které neuměly ještě chodit ani mluvit.¹⁷⁵

Podle historika Paula Lombarda by si i ne příliš zkušený právník zajisté všiml takto vágních nepodložených argumentů a začal by je zpochybňovat, hájil by svého klienta a předložil důkazy o opaku.¹⁷⁶ Nic z toho se ale nestalo. Carriin obhájce Irving Whitehead byl totiž Priddyovým přítelem a jedním z hlavních podporovatelů kampaně za eugenické sterilizace. Nepředložil za celé slyšení jediný důkaz, nepředvolal jediného svědka, a když vyslychal předvolané, spíše nahrával ve prospěch Priddyho. Před případem měl již s praxí právníka dvacetileté zkušenosti a v jiných kauzách byl úspěšný. Podle právníka a odborníka na daný soudní proces Adama Cohena, šlo tedy o podvod a zradu.¹⁷⁷ Za obhajobu dostával od *Colony for Epileptics and Feeble-minded* – ve které byl Albert Priddy vrchním dozorcem – zapláceno.¹⁷⁸ Podle historika Paula Lombarda by se tak dalo obrazně říci, že Priddy měl dva právníky, zatímco Carrie Buck ani jednoho. Whitehead dokonce sám mluvil o Carrie jako o slaboduché dívce, místo toho, aby to rozporoval.¹⁷⁹ Údajně se se svou klientkou ani před soudem nesešel, aby vyslechl její příběh a domluvil následující postup.¹⁸⁰

Po vyslechnutí obyvatel Carriina rodného města Charlottesvillu předvolal právník Aubrey Strode eugenické experty, aby podpořili názor doktora Priddyho o správnosti sterilizace Carrie Buck.¹⁸¹ Mezi nimi vystoupil například Joseph DeJarnette, vrchní dozorce ve *Virginia's Western State Hospital* a specialista na péči o duševně choré s 36letou zkušeností.¹⁸² Ten mimo jiné řekl, že „rozmnožování mezi nezpůsobilými je zločin proti jejich potomkům a přítěží pro jejich stát.“ Dále poukázal také na odkaz Darwinovy teorii evoluce: „pouze silní

¹⁷⁴ Gould, SJ. „Carrie Buck's Daughter.“ *Natural history* 111, 12. 2020.

¹⁷⁵ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 118.

¹⁷⁶ „Legacy of American Eugenics: Buck v. Bell in the Supreme Court“, *University of Michigan Library*, 2012, 54:00.

¹⁷⁷ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 118, 124, 154.

¹⁷⁸ Urofsky, „100 Americans Making Constitutional History: A Biographical History“, 29.

¹⁷⁹ Lagrent, „Breeding Contempt: The History of Coerced Sterilization in the United States“, 100.

¹⁸⁰ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 140.

¹⁸¹ *Ibid.*, 121.

¹⁸² *Ibid.*, 121.

přežijí“. „I plodiny vyrůstají pouze z těch nejlepších semen, přesto když dojde na naši vlastní rasu, jakákoliv semena se zdají být dostatečně dobrá“, pronesl DeJarnette.¹⁸³ Vyzdvihován byl i argument ekonomické zátěže, kterou vytvářejí tito „nezpůsobilí“ pro daňové poplatníky. Naopak eugenické sterilizace byly podle některých eugeniků levné a efektivní řešení.¹⁸⁴ Rovněž měla být korektnost eugenických sterilizací podpořena interpretací výzkumu Gregora Mendela, který byl přelomový pro zkoumání dědičnosti. S ohledem na pozdější vědecká zkoumání je ale patrné, že se Mendelův pokus s hrachem, nedá použít jako paralela k fungování dědičnosti mezi lidmi.¹⁸⁵

Dále zazněl od eugenických expertů při slyšení příběh o rodině „The Jukes“, ve které několik generací příbuzných bylo za svůj život obviněno z kriminality, prostituce či alkoholismu. Příběh sloužil jako důkaz dědičnosti špatných vlastností a vloh k páčání zločinů. Několik pozdějších přezkoumání původní studie však bere v potaz neopominutelný vliv prostředí, ve kterém jedinec žije, a další faktory, například absence vzdělání či materiální nouze.¹⁸⁶ Předvolán advokátem Strodem byl i doktor Albert Priddy. Ten zejména poukazoval na spojitost mezi třemi generacemi Buckových a mluvil o historii rodiny Carrie Buck.¹⁸⁷ Priddy zde také předeslal, že případná sterilizace Carrie by jí umožnila svobodu „opustit instituci, užívat si života a svobody a stát se soběstačnou“. Mohla by se podle něj opět vrátit k práci hospodyně.¹⁸⁸

Kvůli nečinnosti Carriina obhájce Whiteheada, nebyl rozsudek soudu velkým překvapením. Po nedlouhém jednání rozhodl soudce ve prospěch doktora Alberta Priddyho zastoupeným Aubreyem Strodem.¹⁸⁹ Nedobrovolná sexuální sterilizace Carrie Buck byla tak podpořena i Obvodním soudem ve Virginii. U obvodního soudu ale Priddy se Strodem zůstat nechtěli, cílem byl kladný rozsudek u samotného Nejvyššího soudu Spojených států amerických.¹⁹⁰

¹⁸³ Testimony of Dr. J.S. DeJarnette from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck, 1927.

¹⁸⁴ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 121.

¹⁸⁵ Welch, „A Dangerous Idea“, 31:30.

¹⁸⁶ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 49.

¹⁸⁷ Testimony of Dr. A.S. Priddy from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck, 1927.

¹⁸⁸ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 107, 186.

¹⁸⁹ Ibid., 135.

¹⁹⁰ Lagrent, „Breeding Contempt: The History of Coerced Sterilization in the United States“, 100.

3.2 Soudní proces Buck v. Bell

Po úspěchu v případě Carrie Buck v. Albert Priddy u obvodního soudu ve Virginii byl svolán roku 1925 sjezd lékařů, právníků a eugenických podporovatelů v rámci *State board of hospitals and the Colony Board*. Účastnil se ho i opoziční právník Whitehead, který se nechal slyšet, že je s výsledkem soudu spokojen.¹⁹¹ Společně zde projednávali budoucí postup soudního procesu. Zúčastnění se shodovali na tom, že by případ mohl skončit úspěšně i u Nejvyššího soudu Spojených států amerických, a začali proto připravovat odvolání.¹⁹²

Zdraví Alberta Priddyho se již delší dobu zhoršovalo. Ještě před odvoláním případu před Nejvyšší soud Spojených států amerických podlehl Hodgkinově chorobě a sterilizace Carrie Buck ani kladného rozsudku u soudu se již nedožil. Jeho právník Aubrey Strode na pokračování zkušebního soudního případu musel dosadit někoho za něj. Vhodným kandidátem se stal doktor John Bell, který převzal po doktorovi Albertu Priddym roli vrchního dozorce *Colony for Epileptics and Feeble-minded*.¹⁹³ Byl to také ten samý doktor, který Carrie provedl vstupní prohlídku po jejím příjezdu do instituce. Před Nejvyšším soudem Spojených států amerických se proto jmenuje případ Buck v. Bell.

Soudní proces Buck v. Bell se odehrál v roce 1927. V té době byl předsedou Nejvyššího soudu Spojených států amerických William Howard Taft, bývalý prezident Spojených států amerických.¹⁹⁴ Podobně jako další významné americké osobnosti – Theodore Roosevelt, Woodrow Wilson, Warren Harding, Calvin Coolidge, nebo Herbert Hoover – podporoval i William Howard Taft určité eugenické reformy a veřejně podporoval některé přední zastánce eugenického hnutí. Soudcem, který měl vyslovit rozsudek v případě Buck v. Bell, jmenoval Taft Olivera Wendella Holmese ml.¹⁹⁵ Oliver Wendell Holmes ml. byl dodnes často citovaný americký právník, který je považován za jednoho z nejuznávanějších amerických advokátů a soudců vůbec.¹⁹⁶ Stejně jako o jeho otci, rovněž respektovaném právníkovi Oliverovi Wendellovi Holmesovi st., i o něm se vědělo, že je eugenickým myšlenkám velmi nakloněn.¹⁹⁷ Byla například zaznamenána jeho prohlášení, jako “zkušenost ukázala, že

¹⁹¹ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 11, 150.

¹⁹² Lagrent, „Breeding Contempt: The History of Coerced Sterilization in the United States“, 100.

¹⁹³ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 150.

¹⁹⁴ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 1.

¹⁹⁵ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 158, 165.

¹⁹⁶ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 2.

¹⁹⁷ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 165.

dědičnost hraje významnou roli v šíření šílenství, imbecility a podobně“,¹⁹⁸ nebo "stát musí sterilizovat ty, kteří z něj vysávají sílu, aby předešel našemu zaplavení neschopností".¹⁹⁹ Případ *Buck v. Bell* se tak zdál být v souladu s Holmesovými přesvědčeními.²⁰⁰ Do rozsudku Holmes napsal:

„Je lepší pro celý svět, když místo čekání, než se z daných potomků stanou kriminálníci, nebo vyhladoví kvůli své imbecilitě, společnost předejde těm, kteří jsou nehodni k pokračování svého druhu.“²⁰¹

Součástí rozsudku byl i později slavný slogan, který byl poté ještě mnohokrát citován v souvislosti s nucenými sterilizacemi kvůli dědičným defektům: „Tři generace imbecilů jsou dost“.²⁰² Rozsudek byl drtivou většinou schválen. Osm z devíti soudců, včetně exprezidenta Williama Howarda Tafta, s Holmsovým stanoviskem souhlasili. Jediný hlas proti vznesl muž jménem Pierce Butler.²⁰³ Důvod jeho nesouhlasu však veřejně neudal. Spekuluje se, že se s nucenými sterilizacemi neztotožňoval kvůli svému náboženskému přesvědčení, neboť byl římský katolík, a právě římskokatolická církev byla jedna z mála ucelených opozic eugenických reforem. Zda měl Pierce Butler k svému rozhodnutí jiný důvod, zůstává neobjasněno.²⁰⁴

3.3 Dění po rozsudku Nejvyššího soudu Spojených států amerických v *Buck v. Bell*

I nejvyšším soudem tedy bylo rozhodnuto o Carriině osudu. V říjnu 1927 jí byla provedena doktorem Johnem Bellem operace, která jí do smrti vzala možnost zplodit potomky.²⁰⁵ Podle klinického zápisu napsaného doktorem Johnem Bellem, "Z obou vejcovodů byl odstraněn jeden palec, ty byly poté ligovány a kauterizovány kyselinou cerbolovou a následně alkoholem." Po dvou týdnech, kdy se v rámci možností po operaci zotavila, byla z instituce propuštěna.²⁰⁶ Nebylo již nezbytné ji nadále v Colony držet. Podle Priddyova plánu byla poslána pracovat opět jako hospodyně, přičemž nadále měla být ona i daná domácnost s *Colony for Epiletics and Feeble-minded* v kontaktu. V případě komplikací by byla zas poslána

¹⁹⁸ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and *Buck v. Bell*“, 167.

¹⁹⁹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of *Carrie Buck*“, 2.

²⁰⁰ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and *Buck v. Bell*“, 165.

²⁰¹ *Buck v. Bell*: Supreme Court Opinion, 1927, *překlad autorky práce*.

²⁰² *Ibid.*

²⁰³ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and *Buck v. Bell*“, 171-172.

²⁰⁴ Lagrent, „Breeding Contempt: The History of Coerced Sterilization in the United States“, 100.

²⁰⁵ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of *Carrie Buck*“, 283.

²⁰⁶ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and *Buck v. Bell*“, 283.

zpět do instituce. V podstatě byla propuštěna v podmínce. Instituci opustila jako dvacet jednaletá dívka. V té době se již blížily čtvrté narozeniny její dcery Vivian, kterou viděla poprvé a naposledy po porodu.²⁰⁷ Bell se snažil Carrie udat zpátky do rodiny Dobbsových, kteří vychovávali Vivian.²⁰⁸ Ti to však odmítli i přes to, že původně říkali, že ji po operaci přijmou zpět.²⁰⁹ Nakonec se Carrie starala o domácnost Bellových známých. Byli s ní spokojeni, a tak po zhruba dvou letech vyhověl doktor Bell Carriině prosbě o ukončení podmínky a definitivním propuštěním.²¹⁰

Korespondence mezi Carrie Buck a doktorem Johnem Bellem však nadále pokračovala. Carrie se přes něj a známou zdravotní sestru snažila zjistit, jak se má její matka Emma a zda jí může posílat balíčky. V dopise z roku 1932 Bellovi oznámila, že se vdala. Zároveň ho prosí, aby byla její matka propuštěna do její péče. Je prý přesvědčena, že by se o ní s manželem i přes finanční tíseň dobře postarali. Této žádosti ze strany *Colony for Epiletics and Feeble-minded* vyhověno nebylo.

Emma ale není jedinou Buckovou v instituci. Roku 1926, kdy probíhal případ o Carriině sterilizaci, byla institucionalizována i její dvanáctiletá nevlastní sestra Doris. Oficiálním důvodem její hospitalizace byla nepodložená pomluva, že „se schází s chlapci“. Pár týdnů poté, co byla Carrie propuštěna, byla i Doris poslána na operační sál.²¹¹ Bylo jí řečeno, že jde o operaci slepého střeva.²¹² Po propuštění z *Colony for Epiletics and Feeble-minded* se se svým manželem mnoho let snažili o početí dítěte. Navštívili několik doktorů, dokud jim jeden poměrně nejasně řekl, že Doris děti nemůže mít. Až ve věku 67 let se dozvěděla proč, když jí vyhledal v roce 1979 nový vrchní dozorce *Colony for Epiletics and Feeble-minded* a ukázal jí její lékařský záznam o operaci z archivu instituce. Taková zpráva jí i jejího manžela po spoustě let snažení se o potomky silně ranila.²¹³ I nejmladší z Buckových žen Vivian postihla tragédie. Po dokončení druhé třídy základní školy, kde měla, jak je zjevné z dochované žákovské knihy,²¹⁴ zcela průměrné výsledky, zemřela ve svých osmi letech na spalničky.²¹⁵

²⁰⁷ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 284.

²⁰⁸ Urofsky, „100 Americans Making Constitutional History: A Biographical History“, 28.

²⁰⁹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 285.

²¹⁰ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 185.

²¹¹ Ibid., 186.

²¹² Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 295.

²¹³ Brosnahan, „Finding Carrie Buck“, *American experience*.

²¹⁴ "Vivian Buck Gradebook", Buck v Bell Documents, 1931.

²¹⁵ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 190.

Rozhodnutí soudu v případě Buck v. Bell mělo významný dopad nejen na Carriiny příbuzné. Souhlas Nejvyššího soudu Spojených států amerických s nucenou sterilizací Carrie Buck povzbudil podporovatele eugeniky napříč Spojenými státy americkými. Nastala vlna legalizací nových sterilizačních zákonů. Do roku 1929, tedy pouhé dva roky po rozhodnutí v případě Buck v. Bell, byla přijata legislativa povolující eugenické sterilizace kromě ve Virginii, kde se soudní spor odehrával, v dalších třiceti amerických státech.²¹⁶ Byla to však právě Virginie, kde se hned po Californii uskutečnilo eugenických sterilizací nejvíce.²¹⁷

Na 75. výročí od soudního sporu Buck v. Bell guvernér Virginie Mark Warner nabídl oficiální omluvu těm jedincům, kteří se stali oběťmi nucených sterilizací a označil účast Virginie na těchto operacích za „ostudnou.“²¹⁸ V roce 2015 bylo obětem nabídnuto i finanční odškodnění v hodnotě 25 000 dolarů každému. Jelikož šlo o osoby většinou sterilizované ve dvacátých či třicátých letech, málo z nich bylo ještě naživu. O kompenzaci se celkem do roku 2016 přihlásilo pouhých osm obětí. Přes tyto a jiné významnější či méně významné snahy se od rozhodnutí v soudním případě Buck v. Bell distancovat nebyl rozsudek nikdy odvolán a teoreticky tak platí dodnes. Citace z rozsudku Buck v. Bell v roce 2001 použili právníci na obhajobu sterilizace mentálně postižené ženy u soudu v Missouri. Stejně tak se na počátku 21. století na případ poukazovalo kvůli kauze sterilizování žen ve věznicích bez jejich vědomí.²¹⁹

Příběh Buckových žen se po mnoha letech ocitl v několika novinových článcích a časopisech poté, co Carrie i Doris vyhledal v roce 1979 doktor K. Ray Nelson, vrchní dozorkyně *Lynchburg Training Center* (dříve *Colony for Epileptics and Feeblemindness*).²²⁰ Byl to právě on, kdo řekl Doris o její sterilizaci, o které po celou tu dlouhou dobu nevěděla. Carriin příběh začal být konečně po více než 40 letech od procesu vyprávěn i z jejího úhlu pohledu – její těhotenství způsobilo znásilnění synovcem Alice Dobbsové, nebyla tedy „nemorální“ a vyšlo také najevo, že jí za celou dobu procesu nikdo nevysvětlil, co by pro ni sterilizace znamenala.²²¹ Její kontroverzní příběh vzbudil zájem u několika odborníků, kteří se s ní dokonce v posledních letech jejího života setkali osobně. Mezi ně patří například Paul Lombardo, který zaslavil

²¹⁶ Lombardo, „A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. *Bioethics and the Humanities*“, 141-142.

²¹⁷ GOULD, SJ. „Carrie Buck’s Daughter.“ *Natural history* 111, 12. 2020.

²¹⁸ Statement of Governor Mark R. Warner on the 75th Anniversary of the Buck v. Bell Decision.

²¹⁹ „Buck v. Bell: Scotus Case That Led to Forced Sterilization of 70,000 & Inspired the Nazis“, 2016, 12:00 - 14:04.

²²⁰ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 295.

²²¹ *Ibid.*, 296.

výzkumu celého příběhu Carrie Buck mnoho let. Podle něj i několika dalších badatelů byla Carrie příjemná dáma se zcela normální inteligencí.²²² Paul Lombardo ve své knize popisuje svůj dojem z Carrie a tvrdí, že se zřejmě nejednalo o příliš sofistikovanou osobu, ale rozhodně nebyla slabomyslná s případným sociálním či intelektuálním deficitem a poukazuje na fakt, že to byla žena s vzděláním pouze v rozsahu šesti let na základní škole a několik let strávila izolovaná ve státní instituci.²²³

V souladu s těmito tvrzeními o ní mluví i rodiny, ve kterých se Carrie starala o domácnost. Popisovali ji jako milou paní, která věděla, co dělá a svou práci vykonávala dobře. Pochybnosti o její slaboduchosti rovněž popírali. Svě poslední roky života strávila Carrie v *District Home ve Waynesboro*, zařízení pro starší osoby. Sociální pracovnice, která zde o Carrie pečovala, rovněž řekla, že Carrie nebyla mentálně zaostalá, natož imbecilní. Naopak byla prý aktivním členem domova. Zapojovala se do sociálních aktivit jako čtecí kroužky a měla ráda divadlo a hudbu.²²⁴ Každý den četla noviny a luštila v nich křížovky.²²⁵

Carrie Buck zemřela v roce 1983.²²⁶ Byla pohřbena ve svém rodném městě Charlottesville u hrobu své dcery Vivian a svých pěstounských rodičů Johna a Alice Dobbsových. Adam Cohen ve své knize popisující detailně život Carrie Buck shrnul její život do tří hlavních témat: tvrdá práce, láska k rodině a tichá inteligence. Jednalo se zřejmě o zcela obyčejnou ženu s neobyčejným životním příběhem plným nespravedlnosti, shod špatných okolností, lží, náhod a smutku, dodává Cohen.²²⁷ Její příběh výrazně ovlivnil následující dění uvnitř i mimo hranice Spojených států amerických. Tyto události mohou dnes sloužit jako ukázka toho, jakou hrozbu může zneužití vědy, konkrétně použité k doložení méněcennosti určitých lidí, v kombinaci s kontextem celospolečenské atmosféry představovat.

3.4 Vliv amerického eugenického hnutí a případu Buck v. Bell v zahraničí

Po úspěšných implementacích zákonů ve Spojených státech amerických chtěli američtí eugenici ovlivnit svými myšlenkami i zbytek světa, zejména Evropu, a vytvořit celosvětové eugenické hnutí v čele s USA. *Carnegie Institution*, významná americká organizace pro vědecké

²²² Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 245.

²²³ Urofsky, „100 Americans Making Constitutional History: A Biographical History“, 29.

²²⁴ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 296.

²²⁵ Gould, SJ. „Carrie Buck’s Daughter.“ *Natural history* 111, 12. 2020.

²²⁶ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 256.

²²⁷ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 297-298.

zkoumání, sponzorovala skrze zahraniční vědecké medicínské časopisy výzkumy podporující eugenické principy. Cílem mělo být přijmutí eugenických opatření – tedy zákaz rasově smíšených sňatků, segregace „nevhodných“ a nucené eugenické sterilizace – i v jiných státech světa, tvrdí Black.²²⁸ Tato omezení byla později, mimo jiné na základě inspirace americkou eugenikou, v několika zemích přijata.

Na vnímání eugenických sterilizací v zahraničí se podepsal i výsledek Nejvyššího soudu USA, který tyto praktiky skrze případ *Buck v. Bell* oficiálně podpořil. Například ve Švédsku, kde byl implementován zákon o sterilizacích roku 1935, bylo celkem sterilizováno kolem 63 000 osob, tedy podobně, jako v celých Spojených státech amerických. Obdobný zákon byl přijat jako první v Evropě ve švýcarském kantonu Waadt v roce 1928. Eugenikou inspirované zákony v určité formě se uplatňovaly také v Británii, Kanadě, Japonsku, Francii, Nizozemí, Belgii a ve všech skandinávských zemích.²²⁹

Rozšířenějším než v samotných Spojených státech amerických se stalo eugenické hnutí v Německu, známé spíše pod termínem „rasová hygiena“. Podle spisovatele Whitmana, považovali nacističtí právníci USA, nikoli bezdůvodně, za inspirativního světového vůdce v oblasti rasové legislativy.²³⁰ Ve své knize *Mein Kampf* z roku 1924 Adolf Hitler několikrát zmínil americké eugenické zákony, které, podle svých slov, studoval s velkým zájmem.²³¹ „Je zde jeden stát, který udělal pokrok směrem k rasovému konceptu občanství vyloučením určitých ras z naturalizace“, uvedl o Spojených státech amerických.²³² Adolf Hitler dokonce sám napsal obdivný dopis jednomu z předních amerických eugeniků, autorovi knihy *The passing of the great race* Medisonovi Grantovi, ve kterém píše, že je pro něj Grantovo dílo biblí.²³³

Nacistické eugenické hnutí finančně podporovala i například *Rockefeller Foundation*, která poskytla milióny dolarů na výzkum spojený s eugenikou.²³⁴ Část z těchto finančních prostředků skončila ve fondu Psychiatrického institutu Kaiser Wilhelm, kde působil také Ernst Rudin, který se později stal architektem Hitlerovy systematické medicínské represe tzv.

²²⁸ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 18:45.

²²⁹ Lucassen, Leo. „A Brave New World: The Left, Social Engineering, and Eugenics in Twentieth-Century Europe“, *IRSH* 55, 2010, 272-281.

²³⁰ Lamper, Ivan. „Vyrobily nacistické Německo v USA?“, *Respekt*, 2017.

²³¹ Hitler, Adolf. *Mein Kampf*. Praha: Naše vojsko, 2016, 78.

²³² How American Racism Influenced Hitler

²³³ Black, Edwin. „The Horrifying American Roots of Nazi Eugenics“, 2003.

²³⁴ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 21:30.

méněcenných. Rovněž budoucí experimenty, prováděny zejména na dvojčatech eugenickými lékaři, jako byl Joseph Mengele, čerpaly finance z USA.²³⁵ Výzkum pokračoval a německé eugenické hnutí získávalo čím dál větší popularitu. Krátce před nástupem nacismu k moci popsal historik vědy Reinhold Muller roku 1932 vztah eugeniky Ameriky a Německa takto:

„Rasová hygiena byla v Německu až do roku 1926 čistě akademickým a vědeckým hnutím. Byli to Američané, kdo se tímto problémem začal zabývat seriózně.“²³⁶

Roku 1933 přijalo nacistické Německo Zákon o předcházení geneticky postiženým potomkům čili Zákon o sterilizaci. Harry Laughlin, jeden z předních amerických eugeniků, se nechal slyšet, že je pyšný, že byl německý program přinejmenším zčásti vytvořen na základě jeho vlastního „modelového zákona o sterilizaci“²³⁷ Podle stejného modelového zákona byla ve Virginii roku 1927 sterilizována Carrie Buck. Laughlin Třetí říši podporoval, dokonce roku 1936 přijal v Heidelbergu ocenění Čestný lékařský titul za výzkum očisty lidské populace od germplasmu, tedy „nevhodných“ dědičných genů.²³⁸

5. června roku 1934, přibližně rok a půl po nástupu Adolfa Hitlera k moci, se sešli přední nacističtí právníci, aby sepsali opatření, která později vejdou ve známost jako Norimberské zákony. Záznam dochovaný z této schůze odhaluje detailní dlouhé diskuze o amerických eugenických zákonech. „Tato jurisprudence by nám dokonale sedla s jedinou výjimkou,“ přednesl zde Roland Freisler. „Židé [...] tam nejsou považováni za barevné“. Jako jednoznačný spatřuje spisovatel Withman přímý vliv americké eugeniky jak na Zákon o říšském občanství, tak Zákon o ochraně krve. Nikde jinde na světě nebyly, podle něj, takto rozsáhlé a propracované modely podobných zákonů.²³⁹

„Kdyby bylo třeba, obešel bych se bez právníků, inženýrů i stavitelů, ale bez vás nacionálně-socialističtí lékaři, bych to nezvládl ani jediný den, ani jedinou hodinu“, zněl apel na lékaře Adolfa Hitlera.²⁴⁰ Již rok po uzákonění eugenických sterilizací v Německu prováděli nacističtí lékaři kolem 5 000 operací měsíčně. Odhaduje se, že celkem podstoupilo nucenou

²³⁵ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 21:45.

²³⁶ Proctor, „Rasová hygiena: Lékařství v době nacismu“, 110.

²³⁷ *Ibid.*, 108, 113.

²³⁸ Welch, „A Dangerous Idea“, 1:06:40.

²³⁹ Whitman, „Hitler's American Model“.

²⁴⁰ Nevins, „A tale of two "villages": Vineland and Skillman, NJ: the unknown story of New Jersey's major role in promoting eugenics theory which indirectly led to sterilization of more than 65,000 Americans and to mass murder in Nazi Germany“, 56.

sterilizaci v nacistickém Německu 350 000 až 400 000 osob.²⁴¹ Na rozdíl od Spojených států amerických, v nacistickém Německu pouze o využití metody eutanázie nespekulovali, ale k dosažení eugenických cílů ji uplatnili celkem až ve 300 000 případech.²⁴² „Němci nás porážejí v naší vlastní hře“, okomentoval rychle rostoucí vliv německé rasové hygieny Joseph DeJernette, člen sterilizačního hnutí ve Virginii.²⁴³ Leon Whitney, výkonný tajemník *American Eugenics Society*, prohlásil: „Zatímco my jsme opatrně našlapovali kolem [...], Němci šli přímo k věci.“²⁴⁴ Historik Edwin Black tvrdí, že až studiem eugenického hnutí ve Spojených státech lze hrůzám nacistického Německa a holocaustu porozumět. Druhá světová válka byla více než válkou o teritorium a ekonomické drancování, byla válkou biologickou a eugenickou, dodává Black a svou domněnku dokládá nacistickým sloganem: „Nacionální socialismus není nic než aplikovaná biologie“.²⁴⁵

Po skončení války byli nacističtí lékaři souzeni za válečné zločiny na Norimberských procesech. Jejich právníci v rámci obhajoby poukazovali na to, že jsou jejich klienti souzeni za legislativu, která byla přijata i v USA, a to ještě několik let před nimi. Dokonce přímo citovali z rozsudku případu *Buck v. Bell*. Hájili se tím, že i uznávaný Oliver Wendell Holmes ml. nucené sterilizace ve Spojených státech takto oficiálně podpořil na nejvyšší soudní instituci v zemi a oni sami jsou za tyto činy Američany odsuzováni.²⁴⁶ Konkrétně právník Karla Brandta, říšského komisaře pro zdravotnická zařízení a zdravotní péči a osobního lékaře Adolfa Hitlera, citoval tyto Holmesovy věty: „Stejně tak, jako požaduje stát smrt svých nejlepších mužů jakožto vojáků, je oprávněn nařídít smrt odsouzeným kvůli boji proti epidemiím a chorobám.“²⁴⁷ Rovněž zde citoval z díla *Racial hygiene in the United States of America* od Gézy von Hoffmana, rakousko-uherského eugenika a spisovatele žijící v Kalifornii, kde pozoroval podobu americké eugeniky. Zmínil zde třeba, že přestože v USA platí Deklarace nezávislosti, podle níž má být každý člověk narozen ve Spojených státech amerických rovnoprávným občanem, jsou mezi lidmi dělány rozdíly na základě ras a jako příklad uvedl, že Japonci nesmí v několika státech

²⁴¹ Susan Bachrach, „In the Name of Public Health—Nazi Racial Hygiene“, *Perspective* 3, 2004, 418.

²⁴² Michael Gordin et al., „The Nazi Physicians as Leaders in Eugenics and ‚Euthanasia‘: Lessons for Today“, *American Journal of Public Health* 108, č. 1 (2018), 54

²⁴³ Dear, Kirsty. „Hitler’s Debt to America: The International Eugenics Movement“, *Wiener Holocaust Library*, 2017.

²⁴⁴ Black, „The Horrifying American Roots of Nazi Eugenics“, 2003.

²⁴⁵ „War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, 20:40.

²⁴⁶ „Buck v. Bell: Scotus Case That Led to Forced Sterilization of 70,000 & Inspired the Nazis“, 2016, 1:20-1:40.

²⁴⁷ Spiro, Jonathan Peter. *Defending the Master Race: Conservation, Eugenics, and the Legacy of Madison Grant*. Burlington, Vt: University of Vermont Press, 2009, 381.

vlastnit pozemek ani nemovitost. Také uvedl, že ve 30 amerických státech jsou zakázána rasově smíšená manželství, přičemž osoba s osminovým podílem nebílé rasy je považována za nebílou.²⁴⁸

Přestože v nacistickém Německu bylo s ohledem na počet obyvatel mnohonásobně více obětí eugenických sterilizací než ve Spojených státech amerických, ideologie za těmito operacemi byla velmi podobná.²⁴⁹ Proto se stal soudní spor Buck v. Bell jednou z nejsilnějších obhajob pro činy nacistických lékařů.²⁵⁰ Rozsudek v případě Buck v. Bell nejvyšším orgánem soudní moci v USA označil Harry Laughlin za konec experimentálního období eugenických sterilizací a začátek praktik, na které bude nahlíženo jako na rozumné a konzervativní. Jednalo se tak o signál ostatním státům, že světová velmoc USA souhlasí s nedobrovolnými eugenickými sterilizacemi.²⁵¹

²⁴⁸ Nuremberg laws, *Georgia State University College of Law*, 2009.

²⁴⁹ Gould, SJ. "Carrie Buck's Daughter." *Natural history* 111, 12. 2020.

²⁵⁰ Lombardo, „Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell“, 239.

²⁵¹ Cohen, „Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck“, 299.

Závěr

Bakalářská práce se zabývala eugenickým hnutím ve Spojených státech amerických. Cílem práce bylo přiblížit čtenáři významný soudní případ *Buck v. Bell*, na kterém bylo i nastíněno, jak rozšířenou a významnou se eugenika v USA v první polovině 20. století stala. Výzkumná otázka práce zněla, proč byl daný soudní proces důležitý a jaký měl vliv na eugenické hnutí ve Spojených státech i mimo ně.

Eugenické hnutí se stalo v USA v první polovině 20. století velmi rozšířeným a jeho vliv přesahoval do každodenního života občanů. K předcházení šíření nechtěných genů se později přijala i legislativní opatření, jako zákaz rasově smíšených sňatků, segregování tzv. méněcenných ve státních institucích, zákony omezující přistěhovalectví či zákon povolující nucené sterilizace. Právě soudní spor *Buck v. Bell* hrál, jak práce popisuje, důležitou roli v uplatňování nucených sterilizací, neboť po rozsudku případu Nejvyšším soudem USA se zvedla vlna přijímání obdobných zákonů v USA i zahraničí. Do roku 1929 implementovalo nucené sterilizace do státní legislativy 27 amerických států. Ve Spojených státech bylo nedobrovolně sterilizováno přinejmenším 70 000 osob, stovkám tisícům imigrantům byl odepřen přístup do země (i uprchlíkům při druhé světové válce), desítkám tisícům institucionalizovaným osobám nebylo nikdy umožněno mít potomky. Některé eugenické zákony trvaly ve Spojených státech amerických až do sedmdesátých let 20. století. Eugenické myšlenky zůstávají však nejen v USA přítomné dodnes.

Práce dokládá na případu inspirace americkou eugenikou v zahraničí, nejvíce patrně v nacistickém Německu, svou významnou roli v mezinárodním dění 20. století a důležitost studia daného tématu, neboť může napomoci blíže porozumět činům nacistického Německa, včetně holocaustu. Na nacismus je totiž většinou nahlíženo jako na hrůzný exces dějin bez jakékoli paralely, ale z použitých pramenů i sekundární literatury v práci je patrné, že k podobným činům docházelo v určité míře i jinde na světě a množství zákonů a myšlenek z USA dokonce sloužily jako podklad pro pozdější nacistická opatření. I z toho důvodu, jak je v textu uvedeno, používali právní zástupci stíhaných nacistických lékařů při Norimberských procesech úryvky z amerických zákonů, citace z děl amerických eugeniků i konkrétně rozsudek případu *Buck v. Bell* jako obhajobu nacistických zločinů.

Zajímavým a přínosným tématem pro budoucí bádání by zajisté představovalo studium přesahu eugenických myšlenek do dnešní doby, neboť snaha udržovat co nejvyšší

kvalitu lidského genofondu se nadále objevuje, například pod názvem genové inženýrství, a případně zjišťovat, jestli se může stát tzv. nová eugenika podobnou hrozbou jako ta ve 20. století. Neméně zajímavý by byl i detailnější výzkum vlivu amerického eugenického hnutí na ostatní země, zejména na nacistické Německo, neboť se často nahlíží na hrůzy nacismu jako na izolovaný jev dějin bez širších konotací a eugenika ve Spojených státech amerických nabízí odlišný a více kontextualizovaný pohled na nacismus jako takový.

Summary

The bachelor thesis deals with the lawsuits *Buck v. Bell* and the eugenics in United States of America. It describes its origins in Charles Davenport's researches in the beginning of 20th century inspired by European scientist like Josef Mendele or Francis Galton, the cousin of Charles Darwin. The American eugenic movement soon became popular throughout the country. Due to an extensive propaganda and education about eugenics, the citizens started to believe in ubiquitous fear of the spread of the negative traits and degradation of the humankind.

The main representatives of the eugenics movement in the USA successfully implemented some of the methods to prevent the "unwanted offspring" into the legislative. Among them was the Law of Racial Integrity, banning miscegenation or the Immigration Law, which rapidly decreased the immigration in the United States since the interwar period until 1952. Most significantly, 27 states of the USA also passed so called Sterilization Laws. On their basis, the superintendents of American hospitals and state institutions could legally involuntary sterilize their inmates when deemed to have some of the traits regarded to be hereditary then, as alcoholism, poverty, epilepsy or feeble-mindedness.

This paper finds out, that the role of researched trial *Buck v. Bell* played a substantial role for the eugenics movement not only in the United States of America but even abroad. After the verdict of Wendell Holmes Jr., prestigious American judge at the USA Supreme Court in 1927 claiming that: "Three generation of imbeciles are enough" and agreeing with a forced sterilization of 20-year-old Carrie Buck deemed feeble-minded, a vast wave of legalization of coerced sterilizations appeared. Overall, in the United States took place more than 70 000 involuntary operations disabling its patients to ever have a child.

The importance of the topic can be illustrated on the impact that the American eugenics itself and the *Buck v. Bell* case had even in European countries as Belgium, Switzerland, all Scandinavian states and most significantly, the Nazi Germany. Adolf Hitler himself admired the American eugenic laws and thoughts. American eugenics, in fact, seems to notably impact the creation of the Nuremberg Laws. The Nazi sterilization law from 1933 was built on the American law's model. Even the exact quotation of the *Buck v. Bell* opinion was used at the Nuremberg process by the advocates of prosecuted Nazi physicians as their defense.

Použitá literatura

Primární zdroje

A.S. Priddy Grounds of Defense, *Buck v Bell Documents*. 16, 1916, Dostupné online:
<https://readingroom.law.gsu.edu/buckvbell/16> (konzultováno 16. 4. 2020).

Buck v. Bell: Supreme Court Opinion, 1927, Dostupné online:
<https://readingroom.law.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1081&context=buckvbell> (konzultováno: 4. 4. 2020).

Carrie Buck Commitment Papers, 1924, Dostupné online:
<https://readingroom.law.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1085&context=buckvbell> (konzultováno: 14. 4. 2020).

DARWIN, Charles. O vzniku druhů přírodním výběrem neboli uchováním prospěšných plemen v boji o život, Praha: Nakladatelství československé Akademie věd, 1953, Dostupné z:
<https://web.natur.cuni.cz/filosof/markos/Publikace/DarwinOri%20cesky.pdf>.

DARWIN, Leonard. *Co je to eugenika?*, Praha: Lékařské knihkupectví a nakladatelství, 1936.

DAVENPORT, Charles, „Eugenics, The Science of Human Improvement by Better Breeding“, *Buck v Bell Documents*. 75, 1910, <https://readingroom.law.gsu.edu/buckvbell/75>.

HITLER, Adolf. *Mein Kampf*. Praha: Naše vojsko, 2016.

LAUGHLIN, Harry. *Eugenic Sterilization in United States*. Chicago: Psychopathic Laboratory of the Municipal Court, 1922. Dostupné online:
https://archive.org/stream/eugenicalsterili00laug/eugenicalsterili00laug_djvu.txt
(konzultováno 5. 5. 2020).

MURRAY, Charles, *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life*. New York: Simon & Schuster, 1996.

Nuremberg laws, *Georgia State University College of Law*, 2009, Dostupné online:
<https://readingroom.law.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1044&context=buckvbell> (konzultováno: 15. 4. 2020).

Petition of J.T. Dobbs and Alice Dobbs Concerning Carrie Buck 1924, Dostupné online:
<https://www.docsteach.org/documents/document/petition-of-dobbs-family-about-carrie-buck> (konzultováno: 20. 4. 2020).

POPENOE, Paul, "The Progress of Eugenic Sterilization", *Buck v Bell Documents*. 41, 2009,
Dostupné online: <https://readingroom.law.gsu.edu/buckvbell/41> (konzultováno 9. 5. 2020).

Statement of Governor Mark R. Warner on the 75th Anniversary of the Buck v. Bell Decision,
Dostupné online:
<https://readingroom.law.gsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1093&context=buckvbell> (konzultováno 4. 4. 2020).

Testimony of Caroline Wilhelm from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck,
Dostupné online: <https://www.docsteach.org/documents/document/testimony-caroline-wilhelm-buck-v-bell> (konzultováno 15. 4. 2020).

Testimony of Dr. A.S. Priddy from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck,
Dostupné online: <https://www.docsteach.org/documents/document/testimony-dr-as-priddy-buck-v-bell> (konzultováno 18. 4. 2020).

Testimony of Dr. J.S. DeJarnette from Hearing on Appeal of Order to sterilize Carrie Buck,
Dostupné online: <https://www.docsteach.org/documents/document/testimony-dr-js-dejarnette-buck-v-bell> (konzultováno 18. 4. 2020).

The Trait Book, *Eugenics Record Office*, 1919, Dostupné online:
<https://archive.org/details/traitbook00euge/page/2/mode/2up> (konzultováno 1. 5. 2020).

Virginia Sterilization Act 1925, *National Archives at Washington, DC*. Dostupné online:
<https://www.docsteach.org/documents/document/virginia-sterilization-act-1924-buck-v-bell> (konzultováno: 28.2. 2020).

Vivian Buck Gradebook, *Buck v Bell Documents*. 89, 1931, Dostupné online:
<https://readingroom.law.gsu.edu/buckvbell/89> (konzultováno 16. 4. 2020).

Sekundární zdroje

„Buck v. Bell: Scotus Case That Led to Forced Sterilization of 70,000 & Inspired the Nazis“, *Democracy Now!*, 2016, Dostupné online: <https://www.youtube.com/watch?v=acVPt1qr5MY> (konzultováno 26. 4. 2020).

„Eugenics and Birth Control“ *PBS: American Experience*, Dostupné online: <https://www.pbs.org/wgbh/americanexperience/features/pill-eugenics-and-birth-control/> (konzultováno: 15. 4. 2020).

„Imbeciles: Explores Legacy Of Eugenics In America“, *NPR*, 2016, Dostupné online: <https://www.npr.org/2016/02/26/468297940/imbeciles-explores-legacy-of-eugenics-in-america?t=1587908188248> (konzultováno: 10. 4. 2020).

„Legacy of American Eugenics: Buck v. Bell in the Supreme Court“, *University of Michigan Library*, 2012, Dostupné online: <https://www.youtube.com/watch?v=sGofQX15qp8> (konzultováno: 14. 4. 2020).

„The Eugenics Debate“, *Inter Press Service*, 2016, Dostupné z: <http://www.ipsnews.net/2016/07/the-eugenics-debate/> (konzultováno: 3. 4. 2020).

„War Against the Weak: Eugenics“, *C-Span*, 2003, Dostupné online: <https://www.c-span.org/video/?178617-1/war-weak-eugenics> (konzultováno 5. 5. 2020).

BAKALÁŘ, Petr. *Tabu v sociálních vědách*, Praha: Votobia, 2003.

BARBERIĆ, Lara. „Genetic Knowledge and Genetic Reproduction Technologies as New Model of Governance – are We Witnessing a New Form of Eugenics?“, *Croatian International Relations Review* 19, č. 69, 2013.

BLACK, Edwin. „The Horrifying American Roots of Nazi Eugenics“, *History News Network*, 2003, Dostupné online: <https://historynewsnetwork.org/article/1796> (konzultováno 6. 5. 2020).

BLACK, Edwin. *War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race*. New York: Thunder's Mouth Press, 2004. ISBN 1568583214.

BLAKE, John. „When Americans tried to breed a better race: How a genetic fitness 'crusade' marches on“, *CNN*, 2018, Dostupné z:

<https://edition.cnn.com/2018/10/16/us/eugenics-craze-america-pbs/index.html>
(konzultováno 15. 2. 2020).

BROSNAHAN, Cori. „Finding Carrie Buck“, *American experience*, Dostupné online: <http://stories.americanexperience.org/finding-carrie-buck> (konzultováno: 20. 3. 2020).

COHEN, Adam. *Imbeciles: the Supreme Court, American eugenics, and the sterilization of Carrie Buck*. New York: Penguin Books, 2017. ISBN 978-0-14-310999-0.

DEAR, Kirsty. „Hitler’s Debt to America: The International Eugenics Movement“, *Wiener Holocaust Library*, 2017, Dostupné online: <https://www.wienerlibrary.co.uk/Blog?item=229&returnoffset=0> (konzultováno 21. 4. 2020).

DOWBIGGIN, Ian Robert. *The Sterilization Movement and Global Fertility in the Twentieth Century*. Oxford: Oxford University Press, 2008. Dostupné online: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,shib&db=nlebk&AN=315328&lang=cs&site=eds-live&scope=site> (konzultováno 13. 4. 2020).

FERRARI, Michelle. *American Experience: The Eugenics Crusade* [dokumentární film], WGBH Educational Foundation, Public Broadcasting Service, 2018.

GEJMAN, Pablo. „History of the eugenic movement“, *The Israel Journal of Psychiatry and Related Sciences* 39, č. 4, 2002.

GOULD, SJ. “Carrie Buck’s Daughter”, *Natural history* 111, 12. 2020, Dostupné online: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,shib&db=edswwc&AN=000176217500002&lang=cs&site=eds-live&scope=site>.

JOHNSON, Corey. „California was sterilizing its female prisoners as late as 2010“, *The Guardian*, 2013, Dostupné online: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2013/nov/08/california-female-prisoner-sterilization> (konzultováno 9. 4. 2020).

LADD-TAYLOR, Molly. *Fixing the Poor: Eugenic Sterilization and Child Welfare in the Twentieth Century*, Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2017. Dostupné online:

<https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,shib&db=nlebk&AN=1501208&lang=cs&site=eds-live&scope=site>.

LAGRENT, Mark A. *Breeding Contempt: The History of Coerced Sterilization in the United States*, New Brunswick, N.J.: Rutgers University Press, 2008, Dostupné online: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,shib&db=nlebk&AN=217812&lang=cs&site=eds-live&scope=site>.

LAMPER, Ivan. „Vyrobili nacistické Německo v USA?“, *Respekt*, 2017, Dostupné online: <https://www.respekt.cz/denni-menu/vyrobili-nacisticke-nemecko-v-usa> (konzultováno: 4. 2. 2020).

LEVINE, Philippa. *The Oxford handbook of the History of Eugenics*. New York: Oxford University Press, 2010. ISBN 978-0-19-537314-1.

LOMBARDO, Paul A. *A Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era. Bioethics and the Humanities*. Bloomington: Indiana University Press, 2011, Dostupné online: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,shib&db=nlebk&AN=354684&lang=cs&site=eds-live&scope=site>.

LOMBARDO, Paul A. *Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck v. Bell*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 2008. ISBN 9780801890109.

LUCASSEN, Leo. “A Brave New World: The Left, Social Engineering, and Eugenics in Twentieth-Century Europe.” *International Review of Social History* 55, č. 2, 2010, 265–96. Dostupné online: <https://www.cambridge.org/core/journals/international-review-of-social-history/article/brave-new-world-the-left-social-engineering-and-eugenics-in-twentiethcentury-europe/94158269859ADC577FA74AC0271CF444> (konzultováno 2. 4. 2020).

MUSUNURU, Kiran. „Opinion: We need to know what happened to CRISPR twins Lulu and Nana“, MIT Technology Review, 2019, Dostupné online: <https://www.technologyreview.com/2019/12/03/65024/crispr-baby-twins-lulu-and-nana-what-happened/> (konzultováno 15. 5.).

NEVINS, Michael. *A tale of two "villages": Vineland and Skillman, NJ: the unknown story of New Jersey's major role in promoting eugenics theory which indirectly led to*

sterilization of more than 65,000 Americans and to mass murder in Nazi Germany.
New York: iUniverse, 2009. ISBN 978-1-4401-4261-1.

OKRENT, Daniel. *The guarded gate: bigotry, eugenics, and the law that kept two generations of Jews, Italians, and other European immigrants out of America.* New York: Scribner, 2019. ISBN 978-1-4767-9803-5.

PROCTOR, Robert. *Rasová hygiena: Lékařství v době nacismu* Praha: Academia, 2009.

RANISCH, Robert. „Germline genome editing versus preimplantation genetic diagnosis: Is there a case in favour of germline interventions?“, *Bioethics*, č. 34, 2020, 60–69, Dostupné online: <https://doi.org/10.1111/bioe.12635> (konzultováno 6. 5. 2020).

SPIRO, Jonathan Peter. *Defending the Master Race: Conservation, Eugenics, and the Legacy of Madison Grant.* Burlington, Vt: University of Vermont Press, 2009.

UROFSKY, Melvin. *100 Americans Making Constitutional History: A Biographical History.* Washington, D.C.: CQ Press, 2004, Dostupné online: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,shib&db=nlebk&AN=474052&lang=cs&site=eds-live&scope=site>.

WELCH, Stephanie. *A Dangerous Idea* [dokumentární film]. USA, *Paragon Media*, 2018.

WHITMAN, James. *Hitler's American Model: The United States and the Making of Nazi Race Law.* Princeton University Press, 2017, Dostupné online: <https://www.perlego.com/book/739688/hitlers-american-model-pdf>, (konzultováno 2. 2. 2020).

TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	
Jméno:	Diana Kahleová
E-mail:	dianakahleova1@gmail.com
Semestr:	ZS
Akademický rok:	2019/2020
Název práce:	Eugenické hnutí v USA: soudní případ Buck v. Bell
Předpokládaný termín ukončení (semestr, školní rok):	LS 2019/2020
Vedoucí bakalářského semináře:	doc. PhDr. Vít Smetana, Ph.D.
Vedoucí práce:	Mgr. Anna Lukešová
V čem se oproti původnímu zadání změnil cíl práce?	Původně jsem měla za cíl porovnávat eugenické myšlenky v první polovině 20. století s těmi současnými v podobě fenoménu tzv. designer babies a zjistit, jestli se mohou hrůzy eugeniky nacistického Německa opakovat i dnes. Nakonec kvůli příliš velkému výskytu pouhých domněnek a hypotéz jsem zvolila téma eugenického hnutí v USA, neboť je téma velice zajímavé a odpovídá rozsahu bakalářské práce. Hlavní zaměření práce bude na soudní případ Buck v. Bell, které hrálo významnou roli v americkém i mezinárodním eugenickém hnutí.
Jaké změny nastaly v časovém, teritoriálním a věcném vymezení tématu?	Časově jsem práci vymežila pouze na období první poloviny 20. století, zejména na 20. a 30. léta. Nakonec tedy do práce nezahrnu současnost, jak jsem původně zamýšlela.
Jak se proměnila struktura práce (vyjádřete stručným obsahem)?	Úvod 1. Výzkumný rámec - teoretické a metodologické ukotvení práce 2. Eugenika v USA 3. Soudní proces Buck versus Bell Závěr
Jakým vývojem prošla metodologická koncepce práce?	Z původního plánu komparace časové a teritoriální, bude nakonec práce spíše popisná historická, využívající syntézu a dedukci.
Které nové prameny a sekundární literatura byly zpracovány a jak tato skutečnost ovlivnila celek práce?	Seznam zdrojů k mé bakalářské práci se rozšířil o literaturu detailně popisující vývoj a průběh eugeniky v USA zejména v první polovině 20. století. Jako prameny budu moci použít zachované záznamy ze soudního procesu Buck versus Bell a dobové publikace představitelů eugeniky v Americe (Harry Laughlin, Charles Davenport). Jako doklad významnosti eugeniky v USA využiji i některé primární zdroje představitelů nacistického Německa, pojednávající o americkém eugenickém hnutí. Sekundární literatura věnující se eugenice v USA i samotnému soudnímu případu bude využita pro pochopení širšího kontextu událostí. Jedná se například o:

- Paul A. Lombardo, *Three Generations, No Imbeciles: Eugenics, the Supreme Court, and Buck V. Bell*, Johns Hopkins University Press (2008).
- Paul Zimbaro, *Century of Eugenics in America: From the Indiana Experiment to the Human Genome Era*, Indiana University Press (2011).
- Adam Cohen, *Imbeciles: The Supreme Court, American Eugenics, and the Sterilization of Carrie Buck*, Penguin Press (2017).
- Kirsty Dear, *Hitler's Debt to America: The International Eugenics Movement, The Wiener Holocaust library* (May, 2017).
- Ann Gibson Winfield, *Eugenics and education in America: institutionalized racism and the implications of history, ideology, and memory*, International Academic Publishers (2007).
- Edwin Black, *War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race*, Expanded Edition (2012).
- Harry H. Laughlin, *Eugenical Sterilization in the United States*, Psychopathic Laboratory of the Municipal Court of Chicago (1922).
- Adolf Hitler, *Mein Kampf* (1925).

Charakterizujte základní proměny práce v době od zadání projektu do odevzdání tezí a pokuste se vyhodnotit, jaký pokrok na práci jste během semestru zaznamenali (v bodech):

Změny:

- změna teritoriálního zaměření z globálního pouze na USA
- změna časového zaměření pouze na první polovinu 20. století, tedy bez zkoumání současnosti
- zaměření na soudní proces Buck versus Bell

Pokrok:

- specifikace tématu, které bylo předtím příliš obsáhlé
- rozšíření seznamu pramenů i sekundární literatury
- během semestru jsem rozšířila své znalosti ohledně eugeniky při studiu zdrojů k mé bakalářské práci
- objevila jsem zajímavé souvislosti mezi eugenikou Nacistického Německa a USA, na jejichž základě jsem se rozhodla v práci tuto souvislost zmínit, jakožto doklad rozšířenosti amerického eugenického hnutí

Podpis studenta a datum:

Schváleno:	Datum	Podpis
Vedoucí práce		
Vedoucí bakalářského semináře		